ሐመር

ዘኦርቶዶክስ ተዋሕዶ

ሐመር 5ኛ ቁጥር 3 ሚያዝያ/ግንቦት 1989 ዓ.ም

ጎልጎታ

ዮሐ.19÷41

ማንም ያልገባበት
    ሥፍራ አዘጋጅተሽ
አይሁድ የገፉትን
    ገንዘብሽ አርገሽ
አንቺን የፈጠረ
    በዕለተ ሰንበት
ባንቺ ውስጥ ተኛ
    ሦስት ቀን ከሌሊት።
እስቲ ልጠይቅሽ
    አንቺ ጎልጎታ
እንዴት እንደቻልሽው
    የዓለሙን ጌታ።
ጌታን ባስተናገድ
    ለኔም አስተምሪኝ
አላውቅበት ብዬ
    ተቸግሬያለሁኝ።

ኤፍሬም እሸቴ

ጎልጎታ–ክርስቶስ የተሰቀለበት ቦታ በአራማይክ ጎልጎታ በግሪክም ቀራንዮ ማለት የራስ ቅል ማለት ነው።
/ማቴ 27÷33/፣ ሉቃ 23÷33/

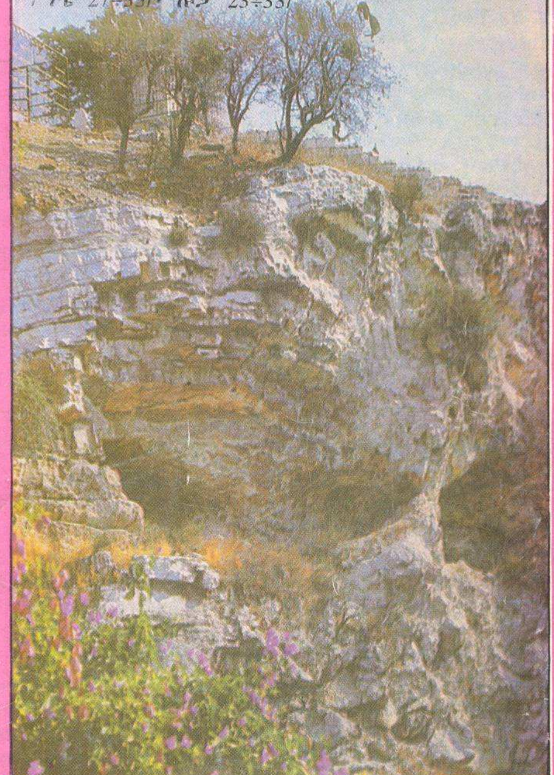

ጎልጎታ–የጌታ መቃብር /ዮሐ 19÷17/

የጌታ መቃብር መግቢያ /በር/

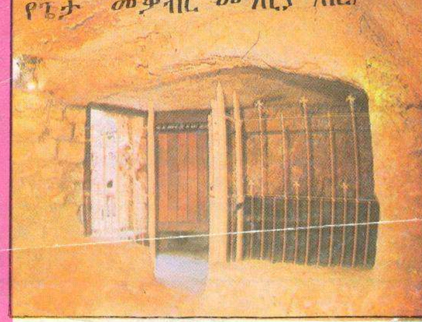

©ማኅበረ ቅዱሳን www.eotcmk.org

ከአንባብያን ለአንባብያን

የፍቅር ወይስ ክብር የመንፈግ ?

በዘመናችን አንዳንድ ሰዎች ለብሰዋቸው የምመለከታቸው ነገሮች ግራ የሚያጋቡ ናቸው:: ይኸውም የፍቅር ይሁን ክብር የመንፈግ አይታ ወቅም በሚጫሙት ጫማ ሶል፣ በቀለበቶቻቸው ፣ በጆሮ ጌጦቻቸውና በካናቴራቸው ላይ የክርስቶስ መስቀል ፣ የጌታና የቅዱሳን ሥነ ሥዕል አለባቸው:: እስቲ አስቡ መስቀሉን ተጫምተን ስንረግጠው፣ የለበስናቸው ልብሶች ቆሽሸው ሲታጠቡ ምንያህል መንገላታት እንደሚደርስባቸው? እንደ እኔ እንደ እኔ ለሥዕሎቹም ሆነ ለመስቀሉ የሚኖረንን ክብር ይቀንሳልና ቢቀር ጥሩ ይመስለኛል:: አለበለዚያም ምእመናን የምንገዛቸውን ዕቃዎች በጥንቃቄ ተመልክተን ብንገዛ መልካም ነው::

ሚሊዮን አሰፋ
/አጋሮ/

ከሁሉም ዓይነት ቀላቅላችሁ አስሙን

የቤተክርስቲያናችን መዝሙሮች በተለያዩ ዘማርያንና ሰንበት ት/ቤቶች በብዛት እየወጡ ስለሆነ ደስ የሚያሰኝ ለውጥ ነው:: ነገር ግን አንዳንድ ዘማርያን መዝሙር ሲያወጡ እኛ የተዋሕዶ ልጆች ካለ ወረብ የማንሰማ ይመስል የሚወጡት ካሴቶች ወደ ወረብ ያመዝ ናሉ:: የብዙዎቹም ግጥምና ዜማ ተመሳሳይነት አለው:: ስለዚህ የንስሐ መዝሙሮችም የበለጠ ያንጹናልና ዘማርያን ከሁሉም ዓይነት እየቀላቀሉ እንዲዘምሩ ቢያስቡበት መልካም ነው:: እንዲሁም ሌሎች ያወጧቸውን መዝሙሮችም ደጋግመው ባያወጡ ጥሩ ይመስለኛል:: ለገንዘብ የሚሯሯጡ ያስመስ ልባቸዋልና::

ጌታቸው አዱኛና
እሸቱ ጌታሁን
/ሻሸመኔ/

መቼ ይሆን ?

ሁሌ እየበደለኩኝ ከሕጉ እየራቅኩኝ ፣
መልካም ሰው መስዬ ክፉ እየፈጸምኩኝ::
በሐሜት በዝሙት ደግሞም በመዳራት ፣
ንጹህ ሰውነቴን ኩነኔ አልብሻት ፣
መልካሙን ሳልፈጽም ነፍሴን አሳዝኛት::
ራሴ ራሴን ሆኜ ከራሴ ታርቄ ፣
ኃጢአትና ጽድቁን ለይቼ ዐውቄ ::
ክፉን ነገር ትቼ ወደ አምላክ ቀርቤ፣
ረሃብተኛ ነፍሴን በጽድቁ አጥግቤ፣
መቼ ይሆን እርቃችን የእኔና የልቤ::

ዘውዴ በቀለ
/አ.አ/

የሙታን ሳይሆን የሕያዋን ቤት ናት

አንዳንድ ሰዎች ቅድስት ቤተክርስቲያናችንን በቁማቸው /በአካለ ሥጋ/ ፣ይጠሏትና በዕለተ ሞታቸው ይመኟታል:: ይኸውም መናፍቃን በአካለ ሥጋ እያሉ ሲያንቋሽሿትና ሲያጥላሏት የዋሃን በጐቿንም ሲናጠቋት ይከርሙና ሲሞቱ ካልተቀበርን እያሉ ማስቸገራቸው ነው:: የቀሩትም የእኛው ሰዎች ደግሞ በቁማቸው የሰበካ ጉባኤ መክፈል ቀርቶ አንዲት ቀን እንኳን ለመሳለም ከብዷቸው እያለ ዘመድ ሲሞትባቸው በሙታቸው ወቅት የመቃብር ቦታ ለማግኘት ጭቅጭቅ ሲፈጥሩ ይታያል:: ለመሆኑ ቤተክርስቲያናችን የሕያዋን መኖሪያና ማረፊያ እንጂ የሙታን መሰብሰቢያ ያደረጋት ማነው! ስለዚህ በቁማችሁ የጠላችኋትን በሞታችሁ መጥታችሁ ባታስቸግሯት መልካም ነው:: በተጨማሪም ካህናት አባቶቻችንም ሆናችሁ አንዳንድ በቤተክርስቲያን አካባቢ ያላችሁ አገልጋዮች ሀብታም መናፍቅ ሲሞት ተገቢውን ሥርዓት ፈጽማችሁ መቅበሩንና ድሃው ሲሞት ደግሞ ማንጋላታቱን ብትተውት ደህና ይመስለኛል:: በአድልኦ ሰማያዊው ርስት አይገኝምና! ይህንን ማለት የቻልኩት በአካባቢዬ ሲፈፀም በመመልከቴ ነው::

ኃይለማርቆስ
/ፍቼ/

መሰናክያ ሳይሆን ምሳሌ ሁኑ::

ቅድስት ኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተክርስቲያናችን ንጽሕትና እውነተኛይቱ መንገድ እንደሆነች እናውቃለን:: በቀድሞ ዘመን የነበሩ አባቶቻችንም በተጋድሎአቸው ጠብቀዋት ምሳሌነታቸውንም ትተውልን አልፈው ለእኛ አስረክበውናል:: በዘመናችን ያሉ አንዳንድ መምህራንና ካህናት ግን የጠላቶቻችን መዘባበቻ እያደረጉን ነው:: የሚናገሩትና የሚያደርጉት ስለማይገናኝ ብዙዎችን እያሰናከሉም ይገኛሉ:: «ስለዚህ በቃልና በኑሮ ፣ በፍቅርም በእምነትም በንጽሕናም ለሚያምኑት ምሳሌሁን እንጂ ማንም ታናሽነትህን አይናቀው::» /1ኛ ጢሞ 4÷11/ በሚለው ቃል መሠረት በሥራችሁ ተንቃችሁ አታስንቁን፤ ራሳችሁን ጠብቁ፤ ማሠናከያ ሳይሆን ምሳሌ ሆናችሁ ለሌሎች አብሩ::

ወ/ት ወይንሸት ሺጋ
/ጅጅጋ/

የመስቀሉ ምሥጢር

የዓለም መድኃኒት ክርስቶስ ኢየሱስ ፣
መከራን ሲቀበል ደሙን ለእኛ ሲያፈስ፣
ጸንተን እንደ ዮሐንስ ቀራንዮ ብንደርስ::
የክርስቶስ ሞቱን የመስቀሉን ምሥጢር፣
እንረዳው ነበር የአምላክን ፍቅር::

ተማሪ እሥራኤል ተስፋዬ
/ያቤሎ/

ትንሣኤው እውነት ነው

ዛሬ ጊዜው ሆኖ የሳጥናኤል ጭፍራ ፣
ሃምሳ ቢቀባጥር ሠላሳ ቢያወራ::
በሐሰት መጽሐፉ በእብዶች ጉባኤ ፣
ሊያስተባብል ቢጥር የጌታን ትንሣኤ::
«ዲዳት» አፉን ቢከፍት ላንቃውን ቢያሰፋ፣
በሳጥናኤል መንፈስ ቢቀድ ቢሰፋ፣
ይቀቀላል እንጂ እሱው በሳት ቶፋ፣
ትንሣኤው እውነት ነው ያሜጋ ወአልፋ::

ደረጀ ሀ/ወልድ
/ኢይሳኢታ/

©ማኅበረ ቅዱሳን

ሐመር
5ኛ ዓመት ቁጥር 3
ሚያዝያ/ግንቦት 1989 ዓ.ም

ይዘት

የማኅበሩ መልእክት
- ከዘመኑ የቤተክርስቲያን ጠላቶች ራሳችንን እንጠብቅ..................... 2

ከአዘጋጁ

« .... የማንጠቅም ባሪያዎች ነን »

የቤተክርስቲያን ልጆች የክርስቶስ ባርያዎች እንደመሆናችን መጠን ቤተክርስቲያንን የማገልገል ሃይማኖታዊ ግዴታ አለብን። የቤተክርስቲያን አገልግሎት ደግሞ የእኛ ጉዳይ አይደለም፤ ወይም እኛ ምን አገባን ብለን የምንተወው ነገር ሳይሆን ሁላችንም የምንሳተፍበት ሕይወት ነው።

ዋለን:: ከኑሮአቸውም እንማራለን:: ያለበለዚያ ግን ገና ለገና ክርስቲያን ናቸው:: ይጸልያሉ ፣ ይጾማሉ እያልን ችግር አይንካቸው፣ ውኃ አያርጥባ ቸው፣ተኝተው አያልሙ፣ ተጠምተው አይጠጡ፣ በቀትር ፀሐይ አይምታ ቸው ብለን የምንስላቸው ገጸ ባሕ ርያት ታሪካቸው የሰው ታሪክ መሆኑ ቀርቶ በተረት ተረት ውስጥ የምናገኛቸው የነ «ስንዝሮ» ታሪክ ይሆንብናል::

በታሪክ አወቃቀር ሌላው ልናስተውለው የሚገባን ጉዳይ እያን ዳንዱ ደረጃ የራሱ መጠን ሊኖረው እንደሚገባ ነው:: ከተጋድሎ በፊት ያለውን ታሪክ ከልጅነቱ ጀምረን ሲበላ ሲጠጣ፣ ሲለብስ፣ ሲተኛ፣ ሲያ ወራ፣ አልያም እንደ ተረት አጻጻፍ «ሲኖሩ ሲኖሩ» የምንል ከሆነ ይንዛ ዛል:: በተጋድሎ ውስጥም ገብቶ «ነፋስን እንደሚጐስም ዝም ብሎ የሚጋደል መሆን የለበትም:: ካገኘው ነገር ሁሉ ጋር ሲጋደል፣ ያለፋታ ሲኖር ከያንዳንዱ ጋር ሲጣላ በዓለም ላይ ምንም አጋር ሲያጣ የምናሳይ ከሆነ ፣በሰው ኑሮ ሊዘለቅ የማይችል ሕይወት ለመቅረጽ አስበን ካልሆነ በቀር ሊዋጣልን አይችልም:: በማጠ ናቀቂያውም እንዲሁ ድርሰቱ አንድ ውጤት ላይ መቆም አለበት:: የተጋ ድሎው ውጤት በሥጋው ወይም በነፍሱ ድል አድራጊነቱ ሳይንዛዛ ቅልብጭ ባለ መንገድ መቅረብ አለ በት ያለበለዚያ ታሪኩን ፌዝ ያደር ገዋል::

ለ የገጸ ባሕርያት አቀራረጽ

በመንፈሳዊ ልቦለድ የምናያ ቸው ሰዎች ገጸባሕርያት እንደሰው ኖረው እንደሰው ተጋድለው እንደ ሰው የሚያሸንፉ መሆን አለባቸው:: የእግዚአብሔር ቸርነት በነርሱ ላይ የሚታየው በልዩ ልዩ መንገድ ነው:: ሌሎችን ሰዎች በማዘጋጀት፣በሕልም፣ መውጫ ቀዳዳ በማሳየት፣ ጽናት በመስጠት ወዘተ... አንዳንድ ጸሐፍት እግዚአብሔርን በልቦለዳቸው ውስጥ ለማስገባት ይሞክራሉ:: ነገር ግን ይህ ታላቅ ስሕተት ነው:: የቸርነት ሥራ ውን፣ጥበቃውንና ረድኤቱን እንጂ እግዚአብሔርን በልቦለድ ውስጥ ማም ጣት ሃይማኖታዊ ኀሊናን መጉዳት ነው:: ከዚህም ሌላ እመቤታችንንና መላእክትን ገጸ ባሕርይ አድርጐ በዋናነት ማምጣትም ለነርሱ ያለንን ፍቅር፣ ክብርና ቦታ ሊሸረሽረው ይች ላል::

ገጸ ባሕርይ ሲሳል ስለአካላዊ ውበቱ ተብሎ መሳል የለበትም:: በመንፈሳዊ ሥነ ጽሑፍ ዋናው ውበት ሃይማኖት፣ ጽናት፣ትዕግሥት ናቸው:: የሰውየው ቁመና የሴትዮዋ ቁንጅና አይደሉም:: በመሆኑም ከራስ ጸጉር እስከ እግር ጥፍር በውበት ሸልሞ ሰውን ማማለል አላስፈላጊ ነው::ስለ ሰዎች ጥቂት ማስተዋወቂያ በቂ ነው:: ከዚህ ይልቅ በንግግራ ቸው፣በኑሯቸው፣በአለባበሳቸው፣ በጽና ታቸው ሰዎች ለይተው እንዲያውቋ ቸው ማድረጉ ይመረጣል::

ገጸ ባሕርያቱ መኖር የሚገባ ቸውን ሲኖሩ ማየት አለብን:: ሲበሉ፣ ሲጠጡ፣ ሲራቡ፣ ሲተኙ፣ ሲጸልዩ፣ ሲጾሙ፣ ሲያስቀድሱ፣ ሲያ ወሩ፣ ሲለብሱ፣ ሲያዝኑ፣ ሲደሰቱ፣ ሲያለቅሱ ወዘተ..ያለበለዚያ ያልተፈ ጠረ ሰው ወደ መሳል ይደረሳል:: ለሥጋዊም ሆነ ለመንፈሳዊ የሚያስፈ ልጉትን ነገሮች ሲያደርግ የማናየው ገጸ ባሕርይ ከሣልን ሰዎች ምን ብለው ይቀበሉታል? «እንደርሱ መሆን አይቻለኝም» ወደሚል የተስፋ መቁረጥ ፍጻሜ ይደርሳሉና ይልቅስ ሃይማኖቱ፣ ትምህርቱ፣ ፍቅሩ ተስ ፋው ትዕግሥቱ በመከራው በፈተ ናው ላይ እየተጨመሩ ኃይልና ብር ታት ሲሰጡት ብናሳይ ይበልጥ ሰው ሰው ይሸቱልናል::

አንዳንድ ልቦለዶች ላይ ገጸ ባሕርያቱ ሲያስቀድሱ፣ ሰ/ት/ቤት ገብተው ሲማሩ፣ ሲጸልዩ ታሪኩ ያበ ቃል:: ዋናው ጉዳይ የሰ/ት/ቤት ፕሮ ግራም ሆኖ የአንድ ፕሮግራም ዘገባ እስኪመስል የሚያታክት ቅንብር ይታይበታል:: ይህ ዘገባን /ሪፓርትን/ እና ልቦለድን ካለመለየት የሚመጣ ጣጣ ነው::

ገጸ ባሕርያቱ አላስፈላጊ ወደ ሆነ ተአምራዊ ኃይል መለወጥም የለባቸውም:: ሲራቡ ላለማየት ከበረሃ ወይን የምናመጣላቸው፣ በመንገድ ሲደክሙ ላለማየት ደመና ላይ የምን ጭናቸው፣ ሲያለቅሱ ላለማየት በመጋ ረጃ የምንሸፍናቸው ከሆነ ተጋድሏ ቸው ምን ላይ ነው? ግነቱ ይበዛና ተአማኒነቱ ያጥራል:: አንባቢም «ምን ይመጣበት ይሆን?» ብሎ መጓ ጓቱ፣ ልቡ መሰቀሉ ይቀርና አሁን ደመና ይመጣለታል፣ አሁን መጋቢ ይሰጠዋል እያለ እንዲተነብይ መን ገድ እንከፍትለታለን::

ለሚፈጽመው ድርጊት በቂ ምክንያት የሌለው ገጸ ባሕርይ እውነ ተኛነቱ ያጠራጥራል:: ሲጋደል፣ ሲራብ፣ ሲጠማ፣ ሲያዝን ሲያለቅስ፣ ድል ሲያደርግ ወዘተ ለዚህ ድርጊቱ በቂ ምክንያት መቀመጥ አለበት:: አይርበውም ለምን? ክርስቲያን ስለ ሆነ፣ አለቀሰ – ለምን? የዋሕ ስለ ሆነ፣ –ከሞት አመለጠ – ለምን? – ጥሩ ሰው በመሆኑ፣ ድል አደረገ ለምን? ስለሚያስቀድስ –የሚሉት የዋሕ መልሶች ናቸው:: ለሥራው የሚጠበቀው ምክንያት ተጠያቂው /logical/ በሆነ መንገድ መቅረብ አለበት:: ምክንያቶች ከፊትም ሆነ ከኋላ ሊኖረው ይገባል:: እግዚአብሔ ርም ቢሆን ያለምክንያት ሥራ አይሠ ራም::

ከመከራ ለመዳን ጸለየ:– ጠ ላቶቹ አግኝተው ደበደቡት፣ ገደል ነው ብለው ጥለውት ሄዱ፣ አንዲት ደግ ባልቴት አግኝተው አስታመ ውት፣ ዳነ :: የእግዚአብሔር ቸርነቱ የተገለጠው፣ የጸሎቱ ዋጋ የታወቀው የሞተ እንዲመስላቸው ማድረጉ፣ ባል ቴቷን ማዘጋጀቱ ነው:: ከዚህ አልፎ «ተደበደበ ግን አንዳች አላመመ ውም» ብንል እርሱ ያልተፈጠረ ሰው ከመሆን አይዘልም::

መንፈሳዊ ገጸ ባሕርያት መጨረሻቸው ድል መሆን አለበት:: ንጹሕ ሰው ሲጐዳ፣ ጸሎተኛ ተስፋ ሲቆርጥ፣አማኝ ሲክድ፣ ካህን ሲያፈ ርስ፣ መነኩሴ ቆብ ሲጥል፣ አሳይ ተው የሚደመደሙ ልቦለድ ታሪኮች መንፈሳዊ ዋጋ ሊኖራቸው አይች ልም:: በታሪኩ መሐል አልፎ አልፎ ቢያጋጥም እንኳን መጨረሻው የኃጢ አትን ክፋት የኃጥአንን መመለስ ወይም ዋጋ፣ የዲያብሎስን ድል መሆን፣ የጻድቅን ድል ፣ የጽድቅን በጐነት ማሳየት አለበት:: ስለዚህም ገጸ ባሕርያቱ /በተለይም መንፈሳዊ ገጽታን ተላብሰው የሚታዩት ወካይ ገጸ ባሕርያት /ተስፋቸው ሲሞላ፣ ሲጸኑ፣ ታግለው ሲያሸንፉ፣ መንግ ሥተ እግዚአብሔርን ሲወርሱ፣ ተጋ ድለው ሲያሳምኑ ወዘተ.. ማየት አለብን::

ሐ ይዘት /ጭብጥ/

በመንፈሳዊ ልቦለድ ውስጥ ሁለት እሴቶች /values/ እና ገኛለን::

1. መንፈሳዊ እሴት /sprithal/
2. ኪናዊ እሴት /Aestetic value/

አንድን ልቦለድ ኦርቶዶክሳዊ ከሚያደርጉት ነጥቦች አንዱ የኪናዊ እሴት አለመኖር ሳይሆን የመንፈ ሳዊ እሴት ከሁሉ ልቆ ጐልቶ መው ጣት ነው::

ኦርቶዶክሳዊ ልቦለድ ለሳቅ ፣ ለቧልት፣ ለፌዝ ፣ ለማዝናናት፣ ደስ ለማሰኘት፣ የድርሰት ጥማትን ለመወ ጣት አይጻፍም:: ከውበቱ በላይ መን ፈሳዊ፣ ለማስተማር ጭምር እንጂ:: ከዘፈን ቤት ጠጅ ቤት፣ ከዳንስ ቤት የምሽት ክለብ፣ ከጫት ተራ–ሲጋራ

©ማኅበረ ቅዱሳን www.eotcmk.org

መደብር፣ ከሲኦል– ገሃነም የሚያንከራትተን መሆን የለበትም።

የሚያነሣው ርዕሰ ጉዳይ በክርስቲያኖች ኑሮ ከሚደርሱት አንዱን መሆን አለበት፡– በሥጋ መፈተን፣ በገንዘብ መፈተን፣በሥልጣን መፈተን፣ በምኞት መፈተን፤ ተስፋ በመቁረጥ፣ ባለማመን፣ ትክክለኛ ክርስቲያን ባለመሆን፣በትምህርተ ሃይማኖት ጉድለት፣በመከራ ብዛት፣ በትዕግሥት ማጣት ወዘተ.. ስለሚመጡ ፈተናዎች ማንሣት አለበት። መንፈሳዉያን በሥራ ዓለም፣ በቤተሰብ፣ በብሕትውና፣ በምንኩስና፣ በውጭ ሀገር፣ በዓለማውያን ጓደኞች፣ በትዳር ውስጥ፣ በልጆቻቸው፣ በአረማውያን፣ በመናፍቃን በከሀድያን፣ በገዛ ፍላጐታቸው፣ በሚያዩትና በሚሰሙት በሚታዘዙትና በሚመኙት ነገር ሁሉ ፈተና ያጋጥማቸዋል። እነዚህ ዘለዓለማዊ ጉዳዮች /Ever lasting thems/ ናቸው። በነዚህ ጉዳዮች ተንተርሶ የጻፈ ደራሲ የክርስቲያኖችን ኑሮ በሚገባ ለመዳሰስ፣ ለማስተማርና የምንኖረውን ኑሮ በኪነ ጥበብ ውበት አጉልቶ ሊያሳይ ይችላል።

መ ግጭት /ተጋድሎ/

የሰው ልጅ ኑሮ በተጋድሎ የተሞላ ነው። በኦርቶዶክሳዊ ልቦለድ ውስጥም ይኼንን ማሳየት አለበት። ተጋድሎ የሌለው ልቦለድ እሳት ያላገኘው እንጀራ ነው። በመሆኑም ደራሲው ለተጋድሎ ታላቅ ቦታ መስጠት አለበት ።

- ሰው ከፈቃደ ሥጋው ጋር
- ሰው ከአካባቢው ጋር
- ሰው ከመናፍቃንና ከሀድያን ጋር
- ሰው ከዲያብሎስ ጋር
- ሰው ከክብሩ ጋር
- ሰው ከሃሳቡ ጋር ወዘተ...

ይጋደላል። የቅዱሳንን ኑሮ ስንመለከት በተጋድሎ የተሞላ ነው። ዓለምን ድል የነሡትም ገድላቸውን ፈጽመው ነው። ገጸ ባሕርያትም በድል ውስጥ መግባት አለባቸው።

ተጋድሎ ሦስት ክፍሎች አሉት።

1. መንሥኤ – ለተጋድሎው መነሻ ምንድነው ? ለምሳሌ አንድ ሰው ከራሱ ጋር ተጋጨ። ለምን? የተማረው ትምህርትና ፈቃደ ሥጋው ተለያይቶበት፣ የሚኖረው ኑሮና ሊኖረው የሚገባው ሆድና ጀርባ ሆነው፣ ወይስ ደግሞ ገና ጀማሪ ክርስቲያን ሆኖ ለመቁረጥ ጨንቆት፣ ምክንያቱ ተለይቶ መታወቅ አለበት። ንፋስን እንደሚጐስም ዝም ብሎ መጋደል የለበትም። ደራሲው ስለፈለገ ብቻ እየወሰደ የሚጭንበት ከሆነ የደራሲውን ጭካኔ እንጂ ጥበቡን አያሳይም።

2. ገድል

ወደ ተጋድሎ የገባ ገጸ ባሕርይ ዝም ብሎ መቀመጥ የለበትም። ስለ ሃይማኖቱ ለመመስከር ሲነሣ ዕንቅፋት የገጠመው ገጸ ባሕርይ ነካክቶ ሲተወው ብናይ ቀድሞውኑ ደራሲው እንጂ ገጸ ባሕርዩ እንዳልተጣላ እናስባለን። ፊቱን ሳይመልስ አንገቱን ሳይቀልስ በገድሉ ውስጥ ገብቶ መከራ ሲቀበል፣ ሲተርፍ፣ ሲታመም፣ ሲድን ፣ ሲራብ፣ ሲጠግብ፣ ሲጠራጠር፣ ሲያምን፣ ሲያወጣ ሲያወርድ፣ ሲያነሣ ሲጥል፣ ሲያስብ፣ ሲመኝ ወዘተ ማየት አለብን። ከርሱ ጋር የሚታገለውም እኩል ሲታገለው። ሁለቱም ለማሸነፍ ሲጋደሉ አንዱ በጸሎት፣ ሌላው በተንኰል፣ አንዱ በፈቃደ ነፍስ፣ ሌላው በፈቃደ ሥጋ፣ አንዱ በሃይማኖት ሌላው በኑፋቄ ወይም በክህደት፣ አንዱ ተስፋ በመቁረጥ፣ ሌላው ተስፋ በማድረግ፣ አንዱ በጥርጥር፣ ሌላው በእምነት ወዘተ... ጉራ ለይተው መጋደላቸውን ማሳየት ይጠበቅበታል።

3. ድል /ውጤት/

በዚህ ክፍል የተጋድሎው ዋጋ ይገኛል። የኃጥአን መሸነፍ ወይም መመለስ፣ የጻድቃን ድልና ትንሣኤ፣ የሃይማኖት ልዕልና ፣ የክህደት መሸነፍ፣ የክርስትና አሸናፊነት መታየት የሚገባው በዚህ ቦታነው። አንባቢው የሚረካበት፣ የጭንቀቱ ልቃቂት የሚፈታበት «እሰይ ልክ ነው» የሚልበት ክፍል ነው።

ከነዚህ ሦስቱ የአንዱ መጉደል ልቦለዱን ሸባ ያደርገዋል። ወደ ደመና በርሮ እንዳልተመለሰ አውሮፕላን ምን ነካው? ያሰኛል።

ሠ.መቼት /መቼ? እና የት? /

በኦርቶዶክሳዊ ልቦለድ ውስጥ ጊዜ በሚገባ መታየት አለበት። ምክንያቱም የሰው ልጅ ፈተና እንደ የዘመኑ ይለያያልና። ታሪኩ ስለ የትኛው ዘመን ክርስቲያኖች እንደተጻፈ፣ በዘመኑ የነበረውን ኑሮ፣ ገድል ፣ የሃይማኖት ጽናት ለማወቅ በልዩ ልዩ መንገድ ጊዜው መታወቅ አለበት።

ቦታ ሌላው አስፈላጊ ነገር ነው። የተጋደሉበት ቦታ ለታሪኩ ወሳኝ ነው። ቅዱስ ጊዮርጊስ በኢትዮጵያ፣ ተክለ ሃይማኖት በሶርያ፣ አርሴማ በግብጽ ስትጋደል ማሳየት አይቻልም። ከዚህ በላይ ደግሞ መውጣት መውረዱ፣ መጓዝ መድከሙ ለክርስቲያን አንዱ ፈተናው ነው። ቅዱስ ጳውሎስ – «ሌሊትና ቀን በባሕር ውስጥ ኖርሁ፣ ብጠዙ ጊዜ በመን ገድ ሄድሁ፣ በወንዝ ፍርሃት .....በከተማ ፍርሃት፣ በምድረ በዳ ፍርሃት፣በባሕር ፍርሃት..» 2ቆሮ11÷26። በማለት የገለጠው አካባቢ የሚያስከትለውን ፈተና ነው። በመሆኑም በአካባቢው መገለጥ የገጸ ባሕርዩን የመከራ ብዛት፣ የሃይማኖት ጽናት ያሳየናል። በበረሃ መጓዙ ፣ ተራራ ቁልቁለት ማለፉ፣ በብርድ በፀሐይ መመታቱ፣በጦርነት መሐል፣ በእሥር ቤት ያሳለፈው ኑሮ ወዘተ... ማንነቱን ከምንገልጥባቸው መንገዶች አንዱ ነው። እናም ያልተንዛዛ የአካባቢ ገለጣ እጅግ ጠቃሚ ነው።

ስንጠቃልለው

ኦርቶዶክሳዊ ልቦለድ፡–

- የክርስቲያኖችን የውጣ ውረድ ኑሮ ለማሳየት በቂ ኃይል እንዳለው ፣
- የታሪኩ አወቃቀር ቅድመ ተጋድሎ፣ጊዜ ተጋድሎና ድኅረ ተጋድሎ ተብሎ እንደሚከፈል ፣
- በሰው መልክ የተቀረጹ ገጸ ባሕርያት ያሉት እንደ ሰው ሲጋደሉ፣
- ያለ በቂ ምክንያት /መንፈሳዊ ሆነ ሥጋዊ /የተጋነነ ነገር ሊንፀባረቅባቸው እንደማይገባ፣
- ይዘቱ የክርስቲያኖችን የዕለት ተዕለት ጉዳይ ማንሣት እንዳለበትና ከኪናዊ እሴቱ መንፈሳዊ እሴቱ ጉልቶ መታየት እንዳለበት፣
- ውጤቱ /ክፉም ይሁን ደግ/ ምድራዊው ብቻ ሳይሆን ሰማያዊና ዘላለማዊ ሕይወትን ማመልከት እንዳለበት፣
- ተጋድሎው በቂ የሆነ መንሥኤ፣ የከረረ ገድልና የገድሉ ውጤት ሊኖረው እንደሚገባ፣
- መቼቱ የገጸ ባሕርዩን ተጋድሎ ሊያንፀባርቅ በሚችል መልኩ መቀረጽ እንዳለበት ተመልክተናል።

የቀረውን ደግሞ የጥበብ ባለቤት እግዚአብሔር ይግለጥልን። በሚቀጥለው እትማችን ተውኔት /ድራማን/ በተመለከተ የምናነሣው ነጥብ ይኖረናል። የእግዚአብሔር ቸርነት የድንግል ማርያም አማላጅነት አይለየን። አሜን።

©ማኅበረ ቅዱሳን www.eotcmk.org

እናስተዋውቃችሁ

ብርብር ማርያም

/የደቡቧ ኰከብ/

በደቡብ ኢትዮጵያ በሰሜን ኦሞ ዞን በጋሞ ወረዳ ውስጥ ትገኛለች:: የአካባቢው ልዩ ስም ጨንቻ ይባላል:: ዙርያው በደን የተከበበ ሲሆን የአራዊት ድምፅ የአዕዋፍ ዝማሬ የሚሰማበት የሰላም ደሴት ነው::

በኦሪት ቤተመቅደስነት የተተከለችው ከጌታችን ልደት በፊት 400 ዓመት አካባቢ ነው:: በነዚህ ዘመናት ውስጥ መሥዋዕተ ኦሪት እየተሰዋባት ትምህርተ ብሉይ የተሰጠባት ዋነኛ የደቡብ ኢትዮጵያ የሃይማኖት ማዕከል ሆና ኖራለች::

በዘመነ ሐዲስ በ5ኛው መ/ክ/ዘመን አጋማሽ ላይ ታሪኳንና ዝናዋን ከጥንት ጀምሮ የሚያውቁት አጼ ገብረ መስቀል አቡነ አረጋዊንና ቅዱስ ያሬድን አስከትለው በአያሌ ሠራዊት ታጅበው ታቦተ ማርያምን ይዘው መጡ::

እነዚህ አበው ዛሬ ዐርባ ምንጭ የተባለው ቦታ ሲደርሱ ቀኑን ምሽት ስለገላገለው ዕረፍት አደረጉ:: ቦታው ውኃ አልባ ስለነበር፣ወደ አባያና ጫሞ ሐይቅ ለመጓዝም ቀኑ ስለመሸ ሠራዊቱ በውኃ ጥም ሊፈታ ሆነ :: በዚህ ጊዜ የሠራዊቱን ችግር የተረዱት አቡነ አረጋዊ በመስቀላቸው መሬቱን ባረኩት:: በዚያች ሌሊትም 40 ምንጮች ፈልቀው ተገኙ:: በዚህም የተነሣ ቦታው ዐርባ ምንጭ ተብሎ ተጠራ ሲል በቤተክርስቲያኗ የሚገኘው የታሪክ መጽሐፍ ይገልጣል::

የአካባቢው ሕዝብ ለእንግዶቹ ግብዣ ካደረገ በኋላ ግንቦት 20 ቀን ሦስቱ አበው ብርብር ማርያም ደረሱ:: ግንቦት 20 ለ21 ሌሊትም በዝማሬና በጸሎት አደሩ:: ግንቦት 21 ቀንም አቡነ አረጋዊ ቤተ መቅደሱን በሜሮን አክብረው ታቦተ ማርያምን አስገቡ:: አጼ ገብረ መስቀልም ለቤተክርስቲያኗ መተዳደርያ የሚሆን ብዙ ርስት በዚያው ዕለት መስጠታቸው በታሪክ መጽሐፍ ተጽፎ ይገኛል::

ይህች ታሪካዊት ቤተክርስቲያን የደቡብ ኢትዮጵያ የሃይማኖት ማዕከል ሆና እስከ 14ኛው መ/ክ/ዘመን ቆይታለች:: በ14ኛው መ/ክ/ዘመን መጀመሪያ «ቡዳ ኬንና» የተባለ ፀረ ሃይማኖት ተነሥቶ ሊያቃጥላት ቢል አልቃጠል ብላ አስቸገረችው:: በዚህም ተአምሯ እጅግ ስለተበሳጨ ክዳኗን ሊያፈርስ ተነሣ:: ነገር ግን እርሱን ከነጋሻ ጃግሬው መብረቅ ከሰማይ ወርዶ ገደላቸው::

ይህን ተአምር የሰሙት አጼ ዘርዐ ያዕቆብም ጳጳሳቱን አባ ገብርኤልንና አባ ሚካኤልን ይዘው ወደ ቦታዋ መጡ:: ጳጳሳቱ በጥንቱ ቅዳሴ ቤት ግንቦት 21 ቀን ቀድሰው ምእመናንን ሁሉ ካቆረቡ በኋላ ንጉሥ ዘርዐ ያዕቆብ ሰፊ ርስት ጨመሩላት:: በዚያ ጊዜ የሰጧት ምንጣፍ ዛሬ ድረስ በቤተ ክርስቲያኑ ይገኛል::

በ1928 ዓ.ም ወደ ኢትዮጵያ የገባው ፋሺስት ኢጣልያ ቤተ ክርስቲያኗን ለማቃጠል ያላደረገው ጥረት አልነበረም:: በመጨረሻም ከአውሮፕላን የቦምብ ዲን አወረደባት:: ያ የተጣለ ቦምብ ግን እንደ ድንጋይ እየተንከባለለ ወርዶ ዛሬ ድረስ ለታሪክ ይገኛል::

በዚህች ጥንታዊት ደብር እነ አጼ እስክንድር /1470–1486/ እነ አጼ ልብነ ድንግል /1500–1533/ በቦታዋ ተገኝተው እጅ መንሻ አበርክተውላታል:: በደብርነት የተተከለችውም በአጼ ልብነ ድንግል ዘመነ መንግሥት ሲሆን የመጀመርያው የደብሩ መምህርም አባ ሠርፀ ድንግል ይባላሉ:: የኦሮሞን ሕዝብ ታሪክ በሰፊው የጻፈው አባ ባሕርይ የዚህች ደብር አለቃ እንደነበር ታሪኩ ያስረዳል::

በልጅነቱ ወራት በዚህች ቦታ በትምህርት ላይ እያለ የመነኰሳቱ ኑሮ ስቦት መነኰሰ:: ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት የሚጠቅመውን መንፈሳዊ ትምህርት በሚገባ ተማረ:: አባ ባሕርይ በታሪክ የሚታወቅበትን የኦሮሞ ሕዝብ ታሪክ የጻፈው በዚህች ደብር እያለ እስከ 1588 ዓ.ም መሆኑ ይነገራል::

ምንጭ ትንሣኤ መጽሔት ቁ 113/1979 ገጽ 14 ሥርግው ሀ/ሥላሴ/ዶ/ር/አማርኛ የቤተ ክርስቲያን መዝገበ ቃላት ቅጽ 4 ገጽ 16እና68

«ኢትዮጵያዊው ቄርሎስ»

/አጼ ይስሐቅ እንደተናገሩት/

የተወለደው በወሎ ክፍለ ሀገር ቦረና ወረዳ ሸግላ በምትባል መንደር ነው:: በ1358 ዓ.ም አባቱ ሕዝበ ጽዮን በቤተ መንግሥት አካባቢ ያገለግሉ ከነበሩት ካህናት ወገን ሲሆን እናቱ አምኃ ጽዮን ደግሞ በደግነቷ የታወቀች ሴት ነበረች::

አባ ጊዮርጊስ ለወላጆቹ አንድ ብቸኛ ልጅ ነበር:: በተወለደ በሰባት ዓመቱ ትምህርተ ቤተክርስቲያንን ይማር ዘንድ በዚያ ዘመን በመምህራንና በመጻሕፍት ወደ በለጸገው ወደ ሐይቅ እስጢፋኖስ ት/ቤት አስገቡት:: ነገር ግን ለሰባት ዓመታት ያህል ትምህርት ቀርቶ ፊደል ሊገባው አልቻለም:: በዚህም የተነሣ መምህሩ አባ ሠረቀ ብርሃን ያዝኑ ነበር:: አባ ጊዮርጊስ ትምህርት አልገባው ስላለ መነኰሳቱን እህል በመፍጨት ያገለግል ነበር:: የፈጨበት ወፍጮ ዛሬ ድረስ በሐይቅ ገዳም ይገኛል::

ለብዙ ዘመናት ያዝን የነበረው አባ ጊዮርጊስ አንድ ቀን ወደ ቤተ ክርስቲያን ገባና በቅድስት ድንግል ማርያም ሥዕል ፊት ተንሰቅስቆ አለቀሰ:: እመቤታችንም ዕንባውን ተቀብላ ቅዱስ ዑራኤልን ወደ እርሱ ዘንድ ላከችለት:: ጽዋዐ ልቡናንም አጠጣው:: በዚህም የተነሣ ያን ያጣ

©ማኅበረ ቅዱሳን www.eotcmk.org

ውን ትምህርት በጥቂት ጊዜ ውስጥ ይቀኙበት ጀመር።

አባ ጊዮርጊስ የእመቤታችን ፍቅር ያደረበት ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ነው። በዚህም የተነሣ መጽሐፈ አርጋኖን፣ እንዚራ ስብሐት፣ ሕይወተ ማርያም፣ መዓዛ ቅዳሴ የተባሉና ሌሎችንም ድርሰቶች ጽፎላታል።

አባ ጊዮርጊስ የያሬድን ትምህርት በጥልቀት ከሚያውቁት ሊቃውንት አንዱ ነው። ስለዚህም አፄ ዳዊት ደብረ ነጐድጓድን የድጓ ማስ መስከርያ ሲያደርግ አባ ጊዮርጊስን መራሒ አድርጎ ሾሞት ነበር። ለዚህም ነው ከያሬድ ጀምሮ በሚወርደው የድጓ መምህራን ሐረግ ውስጥ ስሙ የሚጠቀሰው።

በ13 ዓመታት የፈጨበት ወፍጮ

አባ ጊዮርጊስ ታላቅ የቅኔ ሰው ነበር። አብዛኞቹ መጻሕፍቱ የተጻፉት በግጥም ነው። የአባ ጊዮር ጊዮጊስን የቅኔ ጥበብ ለማየት መጽሐፈ ሰዓታትን መመልከት ብቻ ይበቃል። በዚያ ዘመን አባ ኢየሱስ ሞዓ ካቋቋሙት የሐይቅ ቤተ መጻሕፍትና ከሊቃውንት አበው ያገኘው ጥልቅ የሃይማኖት ዕውቀት እንደነበረው ባለ 30 ምዕራፉ መጽሐፈ ምሥጢር ምስክር ነው። የሥነ ፍጥረትን፣የነገረ መለኮትን፣የመጻሕፍትን ታሪክና የቤተክርስቲያንን ታሪክ ብሎም የነገረ ማርያም ዕውቀቱን አጉልቶ ይመሰክርለታል።

አባ ጊዮርጊስ የቤተክርስቲያን አፈ ጉባኤ ነበር። በአፄ ዳዊት ዘመነ መንግሥት የነበሩት ጳጳስ አቡነ በርተሎሜዎስ «ሥላሴ አንድ ገጽ ናቸው።» ይላሉ እየተባለ ይናፈስ የነበረውን ወሬ ለማጣራት ከተላኩት ሊቃውንት አንዱ አባ ጊዮርጊስ ነበር። በኋላም ነገሩ ውሸት መሆኑን አረጋግጦ ተመልሷል።

የትምህርቱ ጥልቀትና ስፋት የነገሥታቱን ልቡና ሳይቀር መስሟቸው ነበር። አፄ ዳዊት ስምንቱን ልጆቹን /ቴዎድሮስ፣ ይስሐቅ፣ ቴዎፍሎስ፣ እንድርያስ፣ ሁብተ ኢየሱስ፣ ሕዝቅያስ ፣ ኢዮስያስ፣ ዘርዐ ያዕቆብና፣ ዕሌኒ/ የተባሉትን ያስተምርለት ዘንድ ወደ ቤተ መንግሥት አስጠራው። አባ ጊዮርጊስም ልጆቹን ሁሉ በዕውቀትና በምግባረ ሠናይ ቀርጿቸው እንደነበር ታሪኩ ያስረዳል። ከሁሉም ደግሞ የመጀመርያው ቴዎድሮስና የመጨረሻው ዘርዐ ያዕቆብ ታላቅ ቦታ አላቸው። ንጉሥ ቴዎድሮስ በሕይወት ዘመኑ በአንዲት ሴት ጸንቶ ሃይማኖቱን በሚገባ በመጠበቁ ቤተክርስቲያን የቅድስና ማዕረግ ሰጥታ ሰኔ 29 ቀን በዓሉን ታከብራለች። አፄ ዜርዐ ያዕቆብ ደግሞ በሥነ ጽሑፍ ረገድ መምህሩን የተከተለና መልክአ ማርያም፣ መጽሐፈ ባሕርይ፣ ክሂዶተ ሰይጣን፣ መጽሐፈ ምዕላድ፣ እግዚአብሔር ነግሠ እና መጽሐፈ ስብሐት የተሰኙ መጻሕፍትን ለቤተክርስቲያን አበርክቶላታል።

አባ ጊዮርጊስ በአፄ ዳዊት ቤተመንግሥት እያለ አልመነኮሰም ነበር። ንጉሡ በትምህርቱ አባ ጊዮርጊስን ስለወደደው ሴት ልጁን አግብቶ ተሹሞ እንዲኖር ጠይቆት ነበር። አባ ጊዮርጊስ ግን ምንኩስናን ስለመረጠ ጋብቻውንም ሆነ ሹመቱን ሳይቀበለው ቀረ።

በመምህርነት እያለ ወደ አቡነ በርተሎሜዎስ ዘንድ በመሄድ ሥርዓተ ምንኩስና ተፈጽሞላት ቅስናን ተቀበለ። ከምንኩስናው በኋላ የአባ ጊዮርጊስ ሊቅነትና መምህርነት በመላ ኢትዮጵያ መሰማት ጀመረ። ከሁሉ ያስወደደው ደግሞ ለእግዚአብሔር ቤትና ለሥርዓቱ ቀናዒ መሆኑ ነው። በጥንት ዘመን ንግሥቲቱ ሥጋውንና ደሙን የምትቀበለው ከመቀመጫዋ ሳትነሣ ካህናቱ ወደርሷ ሄደው ነበር። አባ ጊዮርጊስ ይህንን በመቃወም የአፄ ዳዊት ሚስት ተነሥታ እንድትቀበል አድርጓታል። በዚህ ሥራው ክብሯ የተነካባት የመሰላት ንግሥት እስከ ዕድሜልኳ ጠልታው እንደኖረች ይነገራል። አፄ ዳዊት በሁለቱ መሐል ያለውን ጥል ለመፍታት የንቡረ ዕድነት ማዕረግ ሰጥቶት በዳሞት /ጎጃም/ ወንጌልን እንዲሰብክ ልኮታል። በዚያውም ወደ ዋልድባ በመንዝ ከአቡነ ሳሙኤል ጋር ተገናኝቷል።

አባ ጊዮርጊስ አመስግኖ በቃኝ የማይል አባት ነበር። ሲቀመጥ፣ ሲነሣ ፣ ሲጓዝ፣ ከማመስገን አንደበቱ አያርፍም። እንዲያውም አንድ ጊዜ ለመጸዳዳት ተቀምጦ እመቤታችንን ሲያመሰግን እመቤታችን ተገልጣ «አባ ጊዮርጊስ እዚህም ታመሰግነኛለህን?» ብትለው «ምናለይህን ነገር ብትከለክይልኝ» ሲል ለመናት። ከዚያ በኋላ አባ ጊዮርጊስ መጸዳዳት የሚባል ነገር እንደቀረለት ይነገራል።

ወደ ዋልድባ ሲመጣ መነኰሳቱ ከሥራ ብዛት የተነሣ በቀን ሰባት ጊዜ ብቻ ይጸልዩ ነበርና አባ ጊዮርጊስ የልቡ ሊደርስለት ስላልቻለ እንደገሠጻቸው ታሪኩ ያወሳል። ለዚህም ሳይሆን አይቀርም 22 ሰዓት የሚፈጅ የምሥጋና መጽሐፍ ሰዓታትን ያዘጋጀው።

አባ ጊዮርጊስ ከዋልድባ ጉዞው በኋላ ሊያተኩር የፈለገው በድርሰቱ ላይ ስለነበር ወደ አቡነ በርተሎሜዎስ ተጉዞ ቅዳሴ ለመድረስ መፈለጉን ነገሮ ፈቃድ ጠየቃቸው። ጳጳሱም በደስታ ፈቀዱለት። እርሱም መዓዛ ቅዳሴን አዘጋጀ።

ከድርሰቱ ጋር የማስተማር ሥራን አጣምሮ ያካኺድ ነበር። በተለይም የቤተክርስቲያንን ጉዳይ በተመለከተ ጉባኤ ሲደረግ የእርሱ መኖር አስፈላጊ ነበር። በዚያ ዘመን በሸዋ በተለይም በአንኮበር አካባቢ በኦሪት የሚያምኑና ራሳቸውን ቤተ እሥራኤል ብለው የሚጠሩ ነበሩ። እነዚህ ሰዎች ብዙ ጊዜ ከክርስቲያኖች ጋር በሃይማኖት ይከራከሩ ነበር። አንድ ጊዜ በአፄ ዳዊት ዘመነ መንግሥት የኦሪታውያኑ ምሁር ከክርስያቲኖች ጋር ለመከራከር ጉባኤ ጠራ። አፄ ዳዊትም ካህናቱ ሁሉ እንዲሰበሰቡ ዐወጀ። አንድ ትልቅ አባት ግን በሕመም ምክንያት አልጋ ላይ ስለዋለ አልተገኘም ነበር። እርሱም አባ ጊዮርጊስ ነው። ካህናቱ አባ ጊዮርጊስ የሌለበት ጉባኤ ጨው የሌለው ወጥ መሆኑን ስለተረዱ እንዲጠራ ንጉሡን ተማፀኑ። ንጉሡም አባ ጊዮርጊስን ከነአልጋው በቃሬዛ አስመጣው። በአልጋ ተኝቶ ሕመሙን እየቻለ ኦሪታውያኑን ተከራክሮ መርታቱን ገድሉ ይተርክልናል።

ከዚህ በኋላ ነገረ ሠሪዎች አላስቀምጠው ስላሉ ወደ ደብረ ሊባኖስ ተጉዞ የአቡነ ተክለ ሃይማኖትን ዐፅም ተሳልሞ ወደ ዳሞት አመራ። እርሱ ከነገር ቢሸሽም ነገር ተከትሎት ካለበት ድረስ መጣ። በቤተመንግሥት ዙሪያ ያለ ዕውቀት ጠምጥመው፣ ያለ ጥበብ ከብረው የሚኖሩ ሸውከኞች /ነገር አመላላሾች/ በአፄ ዳዊት እግር ከተተካው ተማሪው ከነበረው ከቴዎድሮስ ጋር አጣሉት። በዚህም የተነሣ ወደ በረሃ ተግዞ ንጉሡ እስኪሞት በዚያ ቆይቷል።

©ማኅበረ ቅዱሳን www.eotcmk.org

የአባ ጊዮርጊስ ተማሪ አጼ ይስሐቅ በነገሠ ጊዜ ስበን በሚባል ሥፍራ ጉልት ሰጥቶ አባ ጊዮርጊስን ከገዞት አወጣው:: ነገር ግን ስደትና ችግር አድክሞት ነበርና በተወለደ በ60 ዓመቱ 1458 ዓ..ም ሰኔ ሰባት ቀን በዕለተ እሑድ ዐረፈ:: አፅሙም በጋሥጫ ገዳም /ደቡብ ወሎ/ በክብር አረፈ:: አጼ ይስሐቅም የኢትዮጵያው ቄርሎስ ዓምደ ሃይማኖት ሲል ሰየመው:: ቤተክርስቲያናችን የቅድስናን ማዕርግ ሰጥታ ሰኔ ሰባት ቀን በዓሉን ታከብራለች በተለይም ዕፅሙ ባረፈበት በጋሥጫ በታላቅ ድምቀት ይከበራል:: በሕይወት ዘመኑ ከ40 በላይ መጻሕፍት የደረሰ ሲሆን ጥቂቶቹም የሚከተሉት ናቸው::

1. መጽሐፈ አርጋኖን
2. መጽሐፈ ምሥጢር
3. መጽሐፈ ሰዓታት
4. እንዚራ ስብሐት
5. ሕይወተ ማርያም
6. ውዳሴ መስቀል
7. ተአምኖ ቅዱሳን
8. ክብረ ቅዱሳን
9. ጸሎት ዘቤት ቤት
10. መዓዛ ቅዳሴ
11. ኖኀተ ብርሃን
12. ፍካሬ ሐዋርያት
13. ውዳሴ ሐዋርያት
14. ውዳሴ ስብሐት

ከነዚህ መካከል ብዙዎቹ መጻሕፍት በጣልያንኛ ፣ በፈረንሳ ይኛ፣ በእንግሊዝኛና በጀርመንኛ ተተርጉመዋል በአማርኛ የሚገኙት ግን ሦስት ብቻ ናቸው:: አባ ጊዮ ርጊስ በሃይማኖቱ የጸና በምግባሩ የቀና፣ የነገሥታትን ፊት አይቶ የማያደላ ከማስተማርና ከመጻፍ ያል ቦዘነ፣ አመስግኖ የማይጠግብ፣ የእመ ቤታችን ፍቅር የበዛለት ታላቅ አባት ነው:: ከዓለማዊ ምኞትና ሀብት ይልቅ የምንኩስናን ኑሮ የመረጠ፣ በደዌ ተይዞ እንኳን ስለ ሃይማኖቱ ከመመስከር ወደ ኋላ ያላለ የሃይማ ኖት ብርሃን ነው:: ከርሱ የምንማረው ብዙ ነገር አለ:: ያመነውን መመስከር ያወቅነውን መጻፍ ዕውቀትን በብል ጠት ሳይሆን ከእግዚአብሔር በጸሎት ማግኘት፣ ተግቶ መማርና ዝቅ ብሎ ማገልገል ፣ ደቀመዝሙርን በምግባር በሃይማኖት ርቱዕ አድርጉ ማውጣት ጥቂቶቹ ናቸው::

አባ ጊዮርጊስ አመነ፣አስተማረ፣ጻፈ፣ተንገላታ መከራን ተቀበለ:: በእውነት ስለ እውነት ሥጋዊ ምኞት ሳያሸንፈው ዓለማዊ ኑሮ ሳይማርከው በሃይማኖት ለሃይማኖት በተጋድሎ ኖረ:: ረድኤትና በረከቱ በሁላችን ላይ አድሮ ይኑር:: አሜን::

ምንጭ

Maedot may, 1984, No.2

ሥርገው ሐብለ ሥላሴ /ዶ/ር/ አማርኛ የቤተክርስቲያን መዝገበ ቃላት 3 ትጽ 12 ገጽ 74–83

Sergew Hable Selassie,Giorgis Zegasitcha: Teacher and Authorl,The Ethiopian Journal of Education ,Vol 8 No 1{1975} pp 13-32

ከገጽ 29 የዞረ

የጥያቄዎቻችሁ .....

ጥያቄ

ባልና ሚስት ወይም እጮኛሞች አንድ ላይ /በአንድነት/ ጸሎት መፈጸም ይችላሉ? በእጮኝነት ጊዜ ሁለቱም የግድ አንድ ላይ መቁረብ ይኖርባቸዋል? ለየብቻስ አይችሉም?

ጥላሁን በቀለ
/አዲስ አበባ/

መልስ

«........ሰው አባቱንና እና ቱን ይተዋል፣ ከሚስቱም ጋር ይተባበራል፤ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ» ማቴ 19÷5:: ባልናሚ ስት አንድ ሥጋ ናቸውና መንፈ ሳዊ ነገሮችን ከቻሉ በአንድነት ይፈጽማሉ:: በተለይም በጸሎት ጊዜ ባልና ሚስት ብቻ ሳይሆኑ በአጠ ቃላይ ቤተሰቡ በእምነት አንድ ከሆኑ በአንድነት ሊጸልዩ ያስፈ ልጋል:: የክርስቲያን ቤተሰብ ትልቁ መለኪያ በአንድነት መጸለይ ነው:: ስለዚህ ባልና ሚስት በቤታ ቸው ጸሎት በሚያደርሱበት ሰዓት አንድ ላይ መጸለይ ይችላሉ:: «ባል ከሚስቱ ጋር ቢሆን ሁለቱም በአን ድነት ይጸልዩ ፣ ያላመነች ብትሆን ግን ተለይቶ ብቻውን ይጸልይ በጋ ብቻ አንድ የሆኑ ሰዎች በጸሎት አይለያዩ» ፍት ነገሥ 14÷546::

የእጮኛሞች ግን ከዚህ የተለየ ነው፤ መተጫጨት ማለት መጋባት ማለት አይደለምና:: በዘ መናችን ያለው የመተጫጨት ሁኔታ ከሥርዓት ውጭ ከመሆኑ የተነሣ ከተጋቡት ብዙም ስለማ ይለይ እንዲህ ዓይነት ጥያቄዎችን ሊያስነሣ ቻለ:: ነገር ግን በክርስትና ሕይወት ያሉ እጮኛሞች የግብረ ሥጋ ግንኙነት መፈጸም ስለማይ ችሉ የሚገናኙባቸው ሥፍራዎች ለፈተና እንዳያጋልጧቸው የተመ ረጡ መሆን ይኖርባቸዋል:: በጨ ለማ ሥፍራ፣ በዝግ ቤትና በመሳሰ ሉት ቦታዎች ብቻቸውን ባይሆኑ ይመረጣል:: በጸሎት ጊዜም ቢሆን ሌላ ሦስተኛ ሰው አብሯቸው ከሌለ አብረው ባይጸልዩ መልካም ነው:: ለእንደዚህ ዓይነት ጉዳዮች ትኩረት ባለመስጠት ብዙ ወጣቶች ንጽሕና ቸውን አጥተዋል፤ ስለዚህ ዓቅምን ዐውቆ መጠንቀቁ ጠቃሚ ነው:: «የቆመ የሚመስለው ቢኖር እንዳይ ወድቅ ይጠንቀቅ::» 1ቆሮ10÷12::

ቅዱስ ቁርባንን በተመለ ከተም እነዚህ ሰዎች የተጫጩት እርስ በርስ እንዲመካከሩ፣ እንዲጠ ባበቁና እንዲተሳሰቡ እንጂ ከጋብቻ በፊት አንድ ላይ እንዲኖሩ አይደ ለምና የግድ አንድ ላይ ይቁረቡ የሚል ሕግ የለም:: በተቀደሰ ጋብቻ አንድ እስካልሆኑ ድረስ ማን ኛውንም ነገር ለየብቻቸው ሊፈ ጽሙ ይችላሉ:: በዚህ አጋጣሚ አን ዳንድ ካህናት በድብቅ የሚያስፈ ጽሙት ቃል ኪዳንና «አንድ ላይ ቁረቡ» የሚሉት ሥርዓት ሊታረም ያስፈልጋል:: ብዙ ወጣቶች ቃል ኪዳን ተግባብተው አንድ ላይም ቆርበናል በሚል ሰበብ ጋብቻ የፈጸሙ እየመሰላቸው ቅድስና ቸውን እስከማጣት ደርሰዋል:: እን ዲህ ዓይነት ሥርዓት የቤተክርስ ቲያን ሥርዓት አይደለምና ወጣቶች ራሳቸውን ሊጠብቁ ያስፈልጋል::

« ዳሩ ግን ማግባት
ወደሚገባው እድሜ በደረሰ
ጊዜ ስለድንግልናው ያፈረ
ሰው ቢኖር የወደደውን
ያድርግ፤ ኃጢአት የለበትም
ይጋቡ፤፤ ሳይናወጥ በልቡ የጸና
ግን ግድ የለበትም የወደደውን
እንዲያደርግ ተፈቅዶለታል፤
ድንግልናውንም በልቡ ይጠ
ብቅ ዘንድ ቢጸና መልካም
አደረገ፤፤ እንዲሁም ድንግልን
ያገባ መልካም አደረገ
ያላገባም የተሻለ አደረገ»
1ኛ ቆሮ 7÷36–38

©ማኅበረ ቅዱሳን www.eotcmk.org

ዓምደ ወራዙት

ለመወሰን እንድንችል ምን እናድርግ ?

ከጎርጎርዮስ

ባለፈው እትማችን የሰው ልጅ በሕይወቱ ውስጥ ለመወሰን፣ በወሰነውም ጠንክሮ ለመጓዝ ምን ያህል እንደሚቸገር፣ እንዲሁም የውሳኔን አስፈላጊነት አለመገንዘብ እንደሚታይበትና ፈቃደ ሥጋውንም ለፈቃደ እግዚአብሔር ማስገዛት ተስኖት እንደሚጐዳ በሰፊው ተመልክተናል:: መፍትሔውም ማናችንም ብንሆን እንዴት መወሰን እንዳለብን ለማወቅ እንድንችል ለእግዚአብሔር ጥበብ መገዛት የሚገባን መሆኑን ጠቁመናል::

በአሁኑ እትማችን ደግሞ ለእግዚአብሔር ጥበብ መገዛት እንድንችል የሰማያዊቱን ጥበብ መለያዎችን እና ሌሎችንም ውሳኔን የተመለከቱ ጉዳዮችን እንመለከታለን::

<u>ሰማያዊቷ ጥበብ፡-</u>

ቅዱስ ያዕቆብ ሰማያዊቱን ጥበብ ሲገልጣት «ነገር ግን ላይኛይቱ ጥበብ በመጀመሪያ ንጽሕት ናት፤ በኋላም ታራቂ፣ ገር፣ እሺ ባይ፣ ምሕረትና በጐ ፍሬ የሞላባት፣ ጥርጥርና ግብዝነት የሌለባት ናት::» ብሏል:: ያዕ 3÷17:: ይህም ማለት ከእግዚአብሔር የተገኘች ደገኛ ጥበብስ አእምሮ ጠባይዕ ናት:: ሰውን ከሰው አንድም ሰውን ከእግዚአብሔር የምታስማማ፣ ያለ ልክ እሺ በጀ የምታሰኝ፣ ቸርነትን የተመላች፣ ፍሬ ያማና ያለጥርጥር የምታሳምን ናት ማለት ነው:: ከሐዋርያው መልእክት እንደምንረዳው ሰማያዊቱ ጥበብ፡-

1ኛ ንጽሕት ናት
2ኛ ታራቂ ናት
3ኛ ገር ናት
4ኛ እሺ ባይ ናት
5ኛ ምሕረትን የተመላች ናት
6ኛ ፍሬያማ ናት
7ኛ ጥርጥርና ግብዝነት የሌለባት ናት::

ቅዱስ ጳውሎስ ይህች ጥበብ ትሰጣቸው ዘንድ ለኤፌሶን ምእመናን ለምኖላቸዋል:: በመልእክቱም «የክብር አባት የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ እርሱን በማወቅ የጥበብንና የመገለጥን መንፈስ እንዲሰጣችሁ እለምናለሁ::» ሲል ጽፎላቸዋል:: ኤፌ 1÷15 የፊልጵስዩስን ምእመናን ደግሞ «ለእግዚአብሔርም ክብርና ምሥጋና ከኢየሱስ ክርስቶስ የሚገኝ የጽድቅ ፍሬ ሞልቶባችሁ ለክርስቶስ ቀን ተዘጋጅታችሁ ቅኖችና አለነውር እንድትሆኑ የሚሻለውን ነገር ፈትናችሁ ትወዱ ዘንድ ፍቅራችሁ በዕውቀትና በማስተዋል ሁሉ ከፊት ይልቅ እያደገ እንዲበዛ ይህን እጸልያለሁ::» በማለት መልእክቱን አስተላልፎላቸዋል:: ፊል 1÷9-11:: ሐዋርያው እንዲህ ያደረገው ምእመናን በክርስትና ሕይወታቸው ላይ በምድራዊቷ ጥበብ እየወሰኑ እንዳይጐዱ ነው::

<u>ምድራዊቱ ጥበብ፡-</u>

ምድራዊቱ ጥበብ ከፍልስፍና የምትመነጭ ስለሆነ በሕይወት ላይ ለመወሰን አትመችም:: በውስጧም ቅንዓት፣ቁጣ፣ አድመኝነት፣ ትዕቢት ወዘተ... አይጠፉባትም ቅዱስ ያዕቆብ ስለምድራዊቷ ጥበብ ምንነት ሲዘረዝር «ከእናንተ ጥበበኛ እና አስተዋይ ማነው? በመልካም አንዋንዋሩ ሥራውን በጥበብ የዋሕነት ያሳይ :: ነገር ግን መራራ ቅንዓትና አድመኛነት በልባችሁ ቢኖርባችሁ አትመኩ፤ በእውነትም ላይ አትዋሹ:: ይህ ጥበብ ከላይ የሚወርድ አይደለም:: ነገር ግን የምድር ነው፤ የሥጋም ነው፤ የአጋንንትም ነው፤ ቅንዓትና አድመኝነት ባሉበት ሥፍራ በዚያ ሁከትና ክፉ ሥራ ሁሉ አሉና::» ብሏል ያዕ 3÷13-16::

<u>*የምድራዊቱ ጥበብ ችግሮች፡-*</u>

የሰው ልጅ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ በመጓዝ ፣ ሰማያዊቱን ጥበብ ገንዘብ በማድረግ የዕለት ተዕለት ውሳኔዎችን ማድረግ አለበት:: ይህ ደግሞ ለሕይወታችን በጣም አስፈላጊ ነው:: ምክንያቱም የሰው ልጅ ለራሱ ሃሳብና ፍላጐት ተገዥ በመሆኑ ፣ በዚህ ላይ ተመሥርቶ የሚወስነው ውሳኔ ከሰውም ከእግዚአብሔርም ያጋጨዋል:: በጠቅላላው ውሳኔው ወደ ኃጢአት ይመራዋል:: ቅዱስ ያዕቆብ ይኸንን በተመለከተ ሲናገር «በእናንተ ዘንድ ጠብና ክርክር ከወዴት ይመጣሉ? በብልቶቻችሁ ውስጥ ከሚዋጉ ከእነዚህ ከምኞቶቻችሁ አይደለምን? ትመኛላችሁ፣ ለእናንተም አይሆንም በብርቱም ትፈልጋላችሁ፤ ልታገኙም አትችሉም፤ ትጣላላችሁ ትዋጉማላችሁ::» ብሏል ያዕ 4÷1-2:: የሰው ልጅ በሥጋዊ ጥበብ መዝኖ እና መርምሮ ለጊዜው መልካም መስሎ የታየው ውሳኔ በመጨረሻ ገደል ይሆንበታል:: «ለሰው ቅን የምትመስል መንገድ አለች፤ ፍጻሜዋ ግን የሞት መንገድ ነው::» የተባለውም ለዚህ ነው:: ምሳ 16÷27 «በራስህ አስተያየት ጠቢብ አትሁን::» መባሉም ይኸንኑ የሚያመለክት ነው:: ከዚህ ሁሉ አንፃር በውሳኔ ጊዜ በራሳችን ዕውቀት መመካትና መወሰን የማይገባን በሚከተሉት ምክንያቶች ነው::

1ኛ አስተሳሰባችን ደካማ ÷
ዕውቀታችን ውሱን ነው::
2ኛ የመፈጸም ኃይላችን ዝቅተኛ ÷
ችሎታችንም ውሱን ነው ::
3ኛ መልካም የሆነውን ላናውቅ
እንችላለን:: ለራሳችን የሚበጀንን
በማወቅም ውሱኖች ነን
4ኛ የወደፊቱንም ለማወቅ የማንችል
ደካማ ፍጥረት ነን::

ስለሆነም ደካማነታችንን እና ውሱንነታችንን አውቀንና አምነን በሁሉም ነገር እግዚአብሔር እንዲመራን ራሳችንን ለእግዚአብሔር አምላካችን አሳልፈን መስጠት አለብን:: 1ኛ ጴጥ 4÷19:: ምክንያቱም ራሳችንን አሳልፈን የምንሰጠው አምላክ እግዚአብሔር የሚወድደን ሰማያዊ አባታችን ነውና:: ዮሐ 3÷16:: የሁሉም ነገር ምንጭ /መገኛ/ እና ባለቤትም ነው:: ሮሜ 11÷36:: እርሱ የሚሳነው ነገር የሌለ ሁሉን ቻይ አምላክ ነው:: ዘፍ18÷18 ፣ሉቃ 1÷37:: ኃላፊያትንና መፃዕያትንም ያውቃል:: የሚበጀንንም የሚያውቅ እርሱ ብቻ ነው:: ይሁን እንጂ አብዛኛውን ጊዜ በውሳኔያችን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ወደጐን በመተው የራሳችንን ፍላጐት

©ማኅበረ ቅዱሳን www.eotcmk.org

እንፈጽም ይሆናል፤ በዚህም ለጊዜው የተሳካ መስሎ ሊታየን ይችላል:: ነገር ግን እግዚአብሔር የሌለበት ስለሆነ ውጤቱ አያምርም::

ቅዱስ ጳውሎስ የምሥራቹን ወንጌል በእስያ ኋላም በፍርግያና በገላትያ ለመስበክ ፈልጐ ሳለ መንፈስ ቅዱስ ከለከለው:: እርሱም ጸጥ ብሎ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ጠበቀ እንጂ ለምን እኔ የወሰንኩት አልሆነም ብሎ ከእግዚአብሔር ውሳኔ ጋር አልተጋጨም::በመጨረሻም በሕልሙ ተረድቶ መደ መቄዶንያ ሄዶ ሰበከ:: ከዚያም ወደ ግሪክ ሄደ:: በመንገዱ ሁሉ ተሳካለት፤ ሃሳቡም ተከናወነለት:: በዚያም አምስት አብያተ ክርስትያናትን መሠረተ:: የሐዋ16÷6–9::

በውሳኔ ወቅት ድርሻ ያላቸው ነገሮች

በሕይወታችን ውስጥ ማንኛውንም ዓይነት ውሳኔ ለመወሰን የሚከተሉት ነገሮች ትልቅ ድርሻ አላቸው እነዚህም :–

1.የእግዚአብሔር መንፈስ :–

ይህ ቅዱስ የሆነው የእግዚአብሔር መንፈስ በኅሊናችን ልንረዳው ከምንችለው በላይ የሆነ ሰማያዊ ኃይል ነው:: ጌታችን ደቀመዛሙርቱን «እናንተ ግን ከላይ ኃይል እስክትለብሱ ድረስ በኢየሩሳሌም ከተማ ቆዩ::» ያላቸው ይኸንን ሰማያዊ ኃይል እንዲያገኙ ነው:: ሉቃ 24÷49:: እኛንም ለመወሰን የሚረዳንና ወደ መልካም ሁሉ የሚመራን እርሱ ነው:: ልበ አምላክ ዳዊት «ቅዱስ መንፈስህ በጽድቅ ምድር ይምራኝ::» በማለት የተማጸነው ለዚህ ነው:: ንዋይ ኅሩይ ቅዱስ ጳውሎስም «በመንፈስ ተመላለሱ የሥጋንም ምኞት ከቶ አትፈጽሙ::» ሲል መክሯል:: ገላ 5÷16:: ይሁን እንጂ ከዚህ ወጥተን በፈቃደ ሥጋ ላይ ብቻ ተመሥርተን በምንወስነው ውሳኔ የምናሳዝነው ገና በአርባ እና በሰማኒያ ቀን በስመ ሥላሴ ስንጠመቅ አድሮብን ከእኛ ጋር የሚኖረውን የእግዚአብሔርን መንፈስ ነው:: ቅዱስ ጳውሎስ የኤፌሶንን ምእመናን«ለቤዛም ቀን የታተማችሁበትን ቅዱሱን የእግዚአብሔሐርን መንፈስ አታሳዝኑ::» ሲል የመከረውም ለዚህ ነበር:: ኤፌ 4÷30:: ስለዚህ በራሳችን ላይ በምንወስንበት ጊዜ እኛነታችን ከእግዚአብሔር የተቀበልነው፣ በእኛም አድሮ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተመቅደስ መሆኑን ልንዘነጋ አይገባም:: ምክንያቱም በዋጋ ስለተገዛን ለራሳችን አይደለንምና:: በሥጋችንም እግዚአብሐርን ልናከብር ይገባናል:: 1ኛ ቆሮ 6÷19፣1ቆሮ 3÷16:: የተዋጀነውም በከበረ የክርስቶስ ደም ነው:: 1ኛ ጴጥ 1÷19::

2– ኅሊና:–

ኅሊና ስንል በምንሠራው ሥራ ሁሉ ትክክል መሆንና አለመሆናችንን የሚነግረን ከውስጣችን የምንሰማው ድምፅ ነው:: ኃጢአት በሠራን ጊዜ ትክክል አለመሆናችንን እየነገረ ይወቅሰናል:: ከዚህም የተነሣ የቀንን ዕረፍትና የሌሊትንም እንቅልፍ እስከማጣት እንደርሳለን:: ምክንያቱም ከኅሊና ዳኝነት ማምለጥ ስለማይቻል ነው:: ቅዱስ ጳውሎስ ከኅሊና ዳኝነት ለማምለጥ መልካም መሥራት እንዲገባ አስተምሯል:: ሮሜ 13÷3፣5:: ሐዋርያው ዮሐንስም በመልእክቱ «ልባችንም በእኛ ላይ በሚፈርድበት ሁሉ፣ በእውነት እንደሆንን በዚህ እናውቃለን፤ በፊቱም ልባችንን እናሳርፋለን፣ እግዚአብሔር ከልባችን ይልቅ ታላቅ ነውና ሁሉንም ያውቃል:: ወዳጆች ሆይ ልባችንስ ባይፈርድብን በእግዚአብሔር ዘንድ ድፍረት አለን::»ብሏል:: 1ኛ ዮሐ 3÷19–21::

3– አእምሮ :–

የተፈጠርነው ባለ አእምሮ ሆነን በመሆኑ የማሰብ ችሎታ አለን:: እንድናስብ፣ እንድናጠና ፣ ነገሮችን ሁሉ እንድናወጣ እና እንድናወርድ፣ በመጨረሻም እንድንወስን የሚያደርገን ይኸው አእምሮአችን ነው:: ለምሳሌ አንድ ሰው የማይገባ ውሳኔ ሲወስን ይህ ሰው አእምሮ የለውም እንዴ? የምንለው ለዚህ ነው::

4– የተፈጥሮ ጠባይ :–

የሰው ልጆች ለመወሰን ልናጤናቸው ከሚገቡን ነገሮች አንደኛዎቹ የየራሳችን ጠባዮች ናቸው:: ለምሳሌ በተፈጥሮው ትዕግሥት የሌለው ሰው ከፍተኛ ትዕግሥት የሚጠይቀውን ሥራ ለመሥራት ወስኖ ቢነሣ ከሚያለማው ይልቅ የሚያጠፋው ይበዛል:: ስለሆነም እንዲህ ዓይነቱ ሰው በቅድሚያ ትዕግስትን ገንዘብ ማድረግ አለያም ውሳኔውን ማንሣት አለበት::

5– ዝንባሌ :–

ዝንባሌ ማለት እያንዳንዳችን ልባችን ወደተነካበት ነገር የምናደላበት ፍላጐት ማለት ነው:: ከዚህ አንፃር ሰው ሆኖ ዝንባሌ የሌለው ሰው የለም:: ዝንባሌያችንም ልክ እንደ መልካችን የተለያየ ነው:: ለመሆኑ ዝንባሌያችን ምንድነው? ግብርና? ንግድ? ሕክምና? ምሕንድስና? ቅስና? ምንኩስና? ወዘተ... በቅድሚያ እነዚህን ጥያቄዎች መመለስ አለብን:: ምክንያቱም ዝንባሌያችን በውሳኔ ወቅት ትልቅ አስተዋፅዖ አለውና ነው::

6– ስሜት :–

ምክንያቱ ምን እንደሆነ ሳይታወቅ አንዱን መውደድና ማቅረብ ሌላውን ደግሞ መጥላትና ማራቅ ይኖራል:: ከዚህም የተነሣ «እገሌን እኮ ምንም ሳያደርገኝ እንዲሁ እጠላዋለሁ::» የምንል ሰዎች ጥቂት አይደለንም:: ይህ ምክንያታዊ ባልሆነ ሁኔታ የምንፈጽመውና የምንከተለው መንገድ ስሜት ሊባል ይችላል:: ይህም በውሳኔ ወቅት ትልቅ ድርሻ አለው::

7– ትክለ ቁመና :–

አካላችን /ትክለ ቁመናችን/ በውሳኔ ወቅት ትልቅ ድርሻ እንዳለው መቸም አይካድም:: ለምሳሌ ያህል ሥራ መምረጥ ስንፈልግ ከአካላችን ጋር የሚመጣጠን መሆን አለበት:: ይህም በሰውነታችን ርዝመትና፣ እጥረት፣ ውፍረትና ቅጥነት ጥንካሬና ደካማነት፣ ወይም ቁንጅናና ቆንጋነት ላይ የተመረኮዘ ይሆናል:: የትዳር ጓደኛም ስንመርጥ እነዚህን ነገሮች በልቡናችን ውስጥ አስቀምጠን እንደሚዛን እንደምንጠቀምበትም ሳይታለም የተፈታ ነው::

8– ኅብረተሰብ :–

ማናችንም ብንሆን አኗኗራችን ማኅበራዊ በመሆኑ በኅብረተሰቡ ውስጥ ተቀምጠን ብቻችንን ለመኖር አንችልም:: ስለሆነም ሕይወታችንን ሁሉ ከማኅበረሰባችን ባሕልና ወግ ጋር የተጣመረ ሆኖ እናገኘዋለን:: ከዚህ አንፃር ማንኛውንም ዓይነት ውሳኔ ለመወሰን የማኅበረሰቡን እሴቶች ወደ ጐን መተው አይገባም:: በባሕልም ምክንያት የፈረሱ ብዙ ትዳሮች እንዳሉም ልናጤን ይገባል::

እንግዲህ እነዚህን ከላይ የተዘረዘሩትን ነጥቦች በማስተዋል ጥሩ የሆነ ውሳኔ ልንወስን እንችላለን:: ለምሳሌ በትዳር ምርጫ ላይ አንድ ክርስቲያን የሚከተሉትን ነገሮች ያደርጋል::

ይቀጥላል::

የእግዚአብሔር ቸርነት የድንግል ማርያም አማጅነት አይለየን አሜን::

©ማኅበረ ቅዱሳን www.eotcmk.org

ክርስትና በማኅበራዊ ኑሮ

ክርስቲያናዊ አለባበስ ምን ዓይነት ነው ?

/ከፋና ጎርጎርዮስ/

የአንድን ሰው አለባበስ፣ አነጋገር፣ አካሄድ፣ አበላልና አጠጣጥ በመመልከት ስለዚያ ሰው መገመት የተለመደ ነው:: ውስጣዊ ማንነቱን ሳይጤኑ በአፍአ የተገለጠውን ብቻ በመመልከት አንዱን ከሌላው መለየት የዕለት ተዕለት ገጠመኝ ነው:: በቤተክርስቲያን አካባቢም ይህ አመለካከት ትልቅ ትኩረት የተሰጠው በመሆኑ አለባበስ በምእመናን መካከል መወያያ ርዕስ ሆኖ እናገኘዋለን:: ለመሆኑ አንድ ክርስቲያን እንዴት ነው መልበስ ያለበት? መልበስ የሌለበትስ ልብስ ምን ዓይነት ነው ? መለበስ ያለበትን ከሌላው ለመለየትስ መሥፈርቱ ምንድን ነው ?

እነዚህ ጥያቄዎች በብዙዎች ኅሊና የሚመላለሱ በተለይም በአንዳንድ ሰንበት/ት/ቤቶችና የዓውደ ምሕረት ጉባኤዎች ዐቢይ ጉዳዮች ሆነው እናገናቸዋለን:: ለዚህም በመጽሐፍ ቅዱስ ከተገለጠው በመጀመር ይህንን ነጥብ ለመመልከት እንሞክራለን::

አለባበስ –በመጽሐፍ ቅዱስ

በጥንቱ ዘመን ወንዶች ወይም ሴቶች፣ካህናት፣ወታደሮችና ነገሥታት እንዲሁም ሌላው ተርታ ሕዝብ የሚለብሱት የተለያየ የልብስ ዓይነት ነበር:: ይህም አንደኛውን ከሌላው የሚለይ፣ በመወራረስ የማይለበስ፣ድንበርና ወሰን የተበጀለት ነው::

ከዚህም በተጨማሪ ወቅትና ጊዜ ተለይቶላቸው የሚለበሱ ልብሶችም ነበሩ:: ለምሳሌ ያህል ታላቅ ኃዘን ሲገጥም ወይም እግዚአብሔር የምሕረት ፊቱን ከሕዝቡ ሲያዞር በቸርነት እንዲመለስ ለመማጠን ከጾምና ከጸሎት ጋር የሚለበሰውን «ማቅ» መጥቀስ ይቻላል:: ዘፍ 37÷34:: ዓለምን ንቀው ለተለየ የእግዚአብሔር አገልግሎት የወጡ ናዝራውያን /በቤተክርስቲያናችን ያሉ እውነተኛ ባሕታውያን/ የሚለብሱት ቆዳም /ቁርበት/ ሌላው ነው:: ይህ በመላው ዓለም የተዘነጋ በሀገራችን ብቻ በጥቅም ላይ የሚውል አለባበስ ነው:: 2ነገ 1÷8::

በሌላ በኩልም ልብስ የለባሹን ሀብትና ክብር ማንጸባረቂያ መሣሪያ ሆኖ እንደሚያገለግልም መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል:: ወርቀ ዘቦ ወይም ግምጃ መደረብ ለዚህም በምሳሌነት የሚቀርብ ነው:: ምሳ 31÷22::

እነዚህ በመጽሐፍ ቅዱስ የተገለጡ አለባበሶችን በተጨባጭ ለመረዳት እንዲቻል እንደሚከተለው እንመልከታቸው::

ሀ/ የወንዶች ልብስ

ወንዶች ይለብሷቸው ከነበሩት ልብሶች መካከል ዋና ዋናዎቹ «መታጠቂያን መታጠቅ» /1ሳሙ 18÷4/፣ «መደረቢያን መጨመር» /1ሳሙ 2÷19/ከዚህም ባሻገር «መጐናጸፊያ ማጥለቅ» /ዳን 3÷21/፣ የዘመናችንን ሱሪ የመሰለውን «ሰናፊል» /ዳን3÷21/ መልበስ የተለመደ ነበር:: በተጨማሪም «ቀሚስ» መታጠቅ / ምሳ 31÷24/፣«እጀ ጠባብ» ማድረግ /ዮሐ 19÷23/፣ «ካባ» መደረብ/ ኢያ 7÷21/ እና «ድግ» /ምሳ 31÷24/ በዘመኑ የተዘወተሩ አለባበሶች እንደነበሩ ከዚህ በላይ የቀረቡት ጥቅሶች ያመለክታሉ::

እነዚህም ልብሶች እርቃን–ሥጋን ከመሸፈን በተጨማሪ ለለባሹ ውበትንና የመንፈስ እርካታን የሚያጐናጽፉ የደስታ ምንጮች ናቸው:: ለዚህም ነው ብዙ ሰዎች ውስጣቸው ካለው የስሜት መለዋወጥ ጋር አለባበሳቸውም የሚቀየረው:: በተደሰቱ ጊዜ አለባበሳቸውን አሳምረውና ተጠንቅቀው ይዘጋጃሉ፣ ኃዘን በገጠማቸው ጊዜ ግን ልብሳቸው ደንታቢስነትን ያንጸባርቃል::

ለ/ የሴቶች ልብስ

እንደወንዶች ሁሉ ሴቶችም ለትክለ – ቁመናቸው፣ለተፈጥሮ ባሕርያቸውና ለአካባቢያቸው ባሕል፣ እምነትና ወግ የተስማማ ልብስ ይለብሳሉ:: ይህም በየሀገሩ የተለያየ እና ከጊዜ ወደጊዜም የሚቀያየር ነው:: በመጽሐፍ ቅዱስ የተገለጡትን ለመጥቀስ ያህል በእሥራኤል ደናግል የሆኑ ያነገሥታት ልጆች የሚለብሱት የተለየ ልብስ ነበር:: 2ኛ ሳሙ 13÷18:: ነቢዩ ኢሳይያስ ደግሞ በእግዚአብሔር ላይ በመኩራታቸው እግዚአብሔር የገሰጻቸው የጽዮን ቆነጃጅት አለባበስ ምን እንደሚመስል «......የእግር አልቦ፣መርበብ፣ ጨረቃ የሚመስል ጌጥ፣ የጆሮ እንጥልጥል፣ አንባር፣ መሸፈኛ፣ ቀጸላ፣ ሰንሰለት፣ መቀነት፣ የሽቱ ዕቃ፣ አሸንክታብ፣ የእጅና የአፍንጫ ቀለበት፣ የዓመት በዓል ልብስ፣መጐናጸፊያ ልግምበገላ፣ ከረጢት፣ መስተዋት፣ ከጥሩ በፍታ የተሠራ ልብስ፣ ራስ ማሰሪያ፣ ዓይነ ርግብ.........» ኢሳ 3÷20–24:: በማለት ዘርዝሮታል:: እግዚአብሔር ቆነጃጅቱን የገሰጻቸው ሥራቸው ብቻ ሳይሆን አለባበሳቸውም መልካም ስላልነበረ ነው::

ሐ/. የካህናት አለባበስ

የክህነት አገልግሎት ለእግዚአብሔር የተለየ በመሆኑ አለባበሱም ከሌላው የማይደመር የእነርሱ ብቻ ነው:: ለዚህም ነው ልዑለ ባሕርይ አምላክ ሙሴን «..አንተም ወንድምህን አሮንን ከእርሱም ጋር ልጆቹን ከእስራኤል ልጆች መካከል ለይተህ ካህናት ይሆኑልኝ ዘንድ ወደ አንተ አቅርብ.... የተቀደሰውንም ልብስ ለክብርና ለጌጥ እንዲሆን ለወንድምህ ለአሮን ሥራለት:: አንተም ካህን ሆኖ እንዲያገለግለኝ አሮን ቅዱስ ይሆን ዘንድ ልብስ እንዲሠሩለት የጥበብ መንፈስ ለሞላሁባቸው በልባቸው ጥበበኞች ለሆኑት ሁሉ ተናገር፣ የሚሠሯቸውም « ልብሶች እነዚህ ናቸው:: የደረት ኪስ፣ ኤፉድም፣ቀሚስም፣ ዝንጉርጉር ሸሚዝም፣መጠምጠሚያ፣ መታጠቂያም እነዚህ ካህናት ይሆኑልኝ ዘንድ ለወንድምህ ለአሮን ለልጆቹም የተቀደሰ ልብስ ያድርጉ::...» /ዘጸ 28÷1–5/ በማለት ያዘዘው:: ሙሴም በታዘዘው መሠረት ፈፀመ:: አሮንና ልጆቹም ከእግዚአብሔር ተለክቶ የተሰጣቸውን ልብስ ልብሳቸው አደረጉ:: ይህንንም ልብስ ለክህነት አገልግሎት ከተመረጡት ከነገደ–ሌዊ በስተቀር ማንም አይለብሰውም ነበር::

አለባበስና – ዘመናችን

በዘመናችንም አለባበስ በሥራ ጠባይ፣በሰውነት አቋም፣በጾታ፣ በባሕልና በሃይማኖት የተከፈለ ሆኖ እናገኘዋለን::

ቢሮ የሚውለው እና ነጋዴው ወይም መካኒኩ የጋራዥ ሠራተኛ

©ማኅበረ ቅዱሳን www.eotcmk.org

አንድ ዓይነት አይለብሱም:: ምክንያቱም የሥራቸው ዓይነት የሚለብሱትን ልብስ ለያይቶታል:: መካኒኩ «ሙሉ ነጭ ልብስ ለብሼ የተበላሸ መኪና ልጐርጉር» ወይም የቢሮ ሠራተኛው» በጋዝ የተበላሸ ቱታ ለብሼ ቢሮ ልቀመጥ» አይሉም:: ወታደሩ «የመነኩሴ ልብስ ካልለበስኩ» ብሎ አያስቸግርም ወይም መነኩሴው «የወታደር ዩኒፎርም /uniform/ አጥልቄ ቤተመቅደስ ልግባ»አይሉም::

ሁሉም የተፈቀደላቸውንና የተሠራላቸውን ሥርዓት፣ የተቀመጠላቸውን ድንበር ያውቃሉ::

ይሁን እንጂ ሀብታምም ብንሆን ደሃ፣ ሴትም ብንሆን ወንድ፣ የምንሠራው ሥራ ምንም ዓይነት ቢሆን በመሠረታዊ የአለባበስ መስፈርት ደረጃ አንድ የሚያደርጉን ነጥቦች ግን መኖራቸው አይቀሬ ነው:: አንድ የሚያደርገንም ክርስትናችን፣ ሃይማኖታችን ወይም መንፈሳዊነታችን ነው:: ይህም መለበስ ያለባቸውን፣ መለበስ ከሌለባቸው መለያ ኀሊናችንን ለትክክለኛ ፍርድ የሚያዘጋጅ ሚዛን ነው:: የተጻፈ ጽሑፍም ሆነ የተሠራ ሥርዓት ሳይኖር ልቡናችን መልካሙን ከክፉው ለመለየት የሚችለውም በዚህ የክርስትና ትምህርት በተገቢው ሁኔታ ሲቃኝ ብቻ ይሆናል:: ክፉውን ከበጐው ከለየንም በኋላ መልካሙን ይዞ ክፉውን ለመተው የሚቻለውም ፍላጐቱ ከውስጥ ሲመነጭና ላይን ሲያሸንፈው ነው:: ለዚህ ነው ጌታ የወጭቱን ላይ ከማጽዳት አስቀድሞ ውስጡን ማጽዳት ተገቢ መሆኑን ያስተማረን:: ማቴ 23÷26::

«መለበስ የለባቸውም» ተብለው ከሚነሡት መካከልም ሰውነትን /በተለይም የሴቶችን/ የሚያጋልጡት፣ የሌሎችን ዓይን በመሳብም ለዝሙት የሚያነሣሡት በመጀመሪያ ደረጃ ይጠቀሳሉ::

ከፊት ለፊታቸው ወይም ከኋላቸው የተሰነጠቁ «አጫጭር» ቀሚሶች እንኳን በክርስቲያኖች ዘንድ በሌላውም አካባቢ የሚያስጸይፉ ናቸው:: ከፈረንጆቹ ዓለም በፎቶግራፍና በመጽሔት ታትመው የተመለከትናቸውን እነዚህን ልብሶች ከመጠቀማችን በፊት አገልግሎታቸውንም ብናጣራ መልካም ይሆናል::

ሌላውን ለመሳብ፣ በዝሙት ለመጣል ወይም የእግርን ቀጥ ማለት፣ የባትን ጥንካሬና ውበት ለማሳየት በሚል ፈሊጥ የተዘጋጁትን እነዚህን ልብሶች ያለምንም ጥንቃቄ አድርጐ መታየቱ «አላዋቂ» ከማስባል ውጪ ምንም ጥቅም የለውም::

ይህ ማለት ግን ሴቶች እኅቶቻችን በሙሉ «ከእግር ጥፍር እስከ ራስ ጠጉር» ተጀቡነው ይኑሩ ማለት አለመሆኑን አንባቢው ሊያስተውለው ይገባል:: ሌላውን የማያሰናክሉ፣ ሰዎችን ለክፉ ሐሳብ አሳልፈው የማይሰጡ አለባበሶችን መጠቀሙ ችግሩን ይቀርፈዋል:: ይህ መሆን የሚችለው ግን በአንድ ጊዜ፣ በግድና በጉልበት ሳይሆን በትዕግሥትና ቀስ በቀስ በሚመጣ የመንፈሳዊነት ዕድገት ነው:: አንዳንድ እኅቶቻችን ቤተክርስቲያን ሲመጡ ረዥም ቀሚስ የሚለብሱት ከዚያ ውጪ ግን ሌሎች /ዓለማውያኑ/ ሊያደርጉት የማይደፍሩትን እንኳን ለማድረግ የማይመለሱ የሚሆኑት ሥርዓቱን ከልብ ከመቀበል ይልቅ ለታይታ ስለሚፈጽሙት ነው:: መንፈሳዊነቱ ሲገባ ንና ለምን እንደምንፈጽመው ስንገነዘብ ግን በደስታ ሥርዓተ ቤተክርስቲ ያንን እንጠብቃለን::

ሰውነትን ከሚያጋልጡት አለባበሶችም በተጨማሪ ትርጉማቸው መጥፎ የሆኑ ልብሶችም በክርስትያኖች ዘንድ የሚወደዱ አይሆኑም:: ምክንያቱም ክርስቲያን የፈረንጆች «የብልግና ባሕል» ማንጸባረቂያ ሰሌዳ አይደለም:: ለምሳሌ « I am Virgin – እኔ ድንግል ነኝ» የሚለው ፖስተር የተለጠፈበት ካናቴራ የለበሰች ወጣት ይህንን በማድረጓ ንጽሕናዋን ለዓለም አትገልጽም:: ይልቁንም ይህንን የሚያደርጉት አብዛኛዎቹ ንጽሕናቸውን ያጐደፉ፣ ክብራቸውን ያነወሩ በመሆናቸው ማስታወቂያው ሌላ መልእክት እንዳለው ያሳያል::

ሁለት በዝሙት ፍቅር የነደዱ አውሮፓውያን የተነሡት ፎቶግራፍ የተለጠፈበት ካናቴራ /T-shirt/ የለበሰ እና በላዩ ላይ ደግሞ አምሮ የተሠራ መስቀል ያጠለቀ ወጣት በክርስቲያንነቱ ኮርቶ ቢመላለስ ሰባኪነቱ «የሌላ» መሆኑን መረዳት አለበት:: ወይም /Follow Me/ ተከተለኝ ወይም ተከተሉን የሚል ጽሑፍ የለጠፈች ወጣት «ይህንን ልብስ የለበስኩት ሌሎች ሲለብሱ ስላየሁ ነው::» ብትል ክርስትናውን አለመረዳቷን ከመገንዘብ ውጪ ሌላ ምንም ማለት አይቻልም:: ምክንያቱም «እንዲከተሏት የፈለገችው ወደየትና ለምንድን ነው?» የሚለው ጥያቄ የሚያገኘው መልስ ኃጢአት እንጂ ጽድቅ አይደለም::

በትክክል ያልተሰፉ፣ ከፊትና ከኋላቸው በስለት የተተለተሉ ሱሪዎች፣ ከየልብሱ የተገነጠሉ ማስታወቂያዎች የተለጠፈበት ጃኬት ጤነኛ ለሆነ ሰው ምኑም አይደለም:: እንዲህ የሚያደርጉት ሰዎች እንኳን የቤተክርስቲያንን ትምህርት የሰሙ ሊሆኑ ቀርቶ የአእምሯቸውም ጤንነት ተመልካችን ቢያጠራጥር ጥፋተኛው ባለቤቱ ነው::

አንዳንዶች ደግሞ ጠዋት የለበሱትን ከሰዓት በኋላ፣ ዛሬ ያደረጉትን ነገ ያለመድገም ሱስ ያለባቸው፣የሀብታቸው መጠን በሚለብሱት የልብስ ብዛት፣ በሚደረድሩት የወርቅ ዓይነት እንዲገለጥ የሚሹ፣ የመጣ አዲስ ልብስ በሙሉ ሌላው ጀርባ ላይ ከማረፉ በፊት ለብሰው መታየት የሚፈልጉ፣ ሌላ ሰው ካደረገው ደግሞ የሚያስጠላቸው የትውዝፍት ጾር /ጌጥ የመውደድ ጾር/ የወጋቸው ናቸው:: እንደ እነዚህ ዓይነት ሰዎች ልብስን የሚመለከቱት በልብስነቱ ብቻ አይደለም:: ከዚህ ከፍ ብሎ እስከማምለክም ይደርሳሉ:: ሰውን የሚመዝኑት በሚለብሰው ልብስ፣ ጣቱ ላይ ባለው ቀለበት፣ ባደረገው የወርቅ አምባር፣ በሚጫማው ጫማ ውድነት ነው:: ካስቀመጡት የአለባበስ ደረጃ ዝቅ ያለው በሙሉ ለእነርሱ «ሰው» አይደለም:: ስለዚህም በዚህ አመለካከታቸው የተነሣ ከእግዚአብሔር ሕግ ጋር ሲጣሉ፣ «ይህንን ተው» የሚላቸውንም እንደጠላት ሲመለከቱ ይታያሉ::

ለዚህም ነው ቅዱሳት መጻሕፍት በመተባበር ምእመናን የሚጠበቁበትን ምክር እንደሚከተለው የመከሩት::

* «ሴት ሆይ አስተውይ፣ ዕወቂ፣ አትመኪ፣ ለሌላውም ሰው አምረሽ አትታይ /ሌላውን ለማሳሳት/ ጌጥ ያለባቸውንም ልብሶች አትልበሺ፣ በእግርሽም ሴሰኞች ሴቶች ሰውን ለማሳት እንደሚያደርጉት ዓይነት ጫማ አታድርጊ::»
/ዲድስቅልያ አንቀፅ 3ቁጥር 16/::

«ሴቶችን ለማሳት ጌጥ ያላቸውን ልብሶች አትልበስ::»
/ዲድስቅልያ አንቀጽ 1 ቁጥር 55 /

«አለባበስህ በጥንቃቄ ይሁን::» ክርስትናህን የሚያንጸባርቅ ይሁን ማለቱ ነው::/ሃይማኖተ አበው ዘሠለሥቱ ምዕት 21÷12/

ማጠቃለያ

ክርስቲያናዊ አለባበስ ሌላውን ለተለየ ዓላማ /ለማሠናከያነት /የሚያነሣሣ ፣ የገንዘብን ብዛት የሚያሳይ ፣ በሌላው ላይ የሚያ ስታብይ፣ ኢ–ክርስቲያናዊ መልእክት ያለው መሆን የለበትም:: ሊቁ ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅም

©ማኅበረ ቅዱሳን
www.eotcmk.org

«ነፍሳችንን በምግባር በትሩፋት እናስጊጣት እንጂ ሥጋችንን ልናስጌጠው አይገባም » /ተግሳጽ ዮሐንስ አፈወርቅ ገጽ 323/ ያለው ለዚሁ ነው:: ነገር ግን ያለንን በሥነ ሥርዓቱ ፣ በንጽሕና መልበስ ግን መለያችን ሊሆን ይገባዋል:: ያደፈና የቆሸሸ ልብስ በመልበስ ጥሩ የለበሱትን ማንጓጠጥ ግን ደካማነት እንጂ ክርስትና አይደለም:: በአጠቃላይ ክርስትናችንን በንግግራችንም ሆነ በአለባበሳችን፣ በውስጥም ሆነ በአፍአ ገልጸን፣ ክብረ መንግሥተ ሰማያትን ለማግኘት የእግዚአብሔር አምላካችን ቅዱስ ፈቃዱ ይሁንልን አሜን::

ማሳሰቢያ

ማኅበረ ቅዱሳን የተቋቋመበት ዋናው ዓላማ ምእመናን በሰበካ ጉባኤ ወይም በአጥቢያ የሰ/ት/ቤት አባል በመሆን ቤተክርስቲያን የምትጠብቅባቸውን ድርሻ በመወጣት በንስሐና በሥጋ ወደሙ ለዘለዓለም ሕይወት እንዲበቁ የበኩሉን አስተዋጽዖ ለማበርከት ነው::

ከዚህ ዐቢይ ዓላማ በመነሣት በስብከተ ወንጌል፣ በመጻሕፍት፣ በመጽሔትና ጋዜጣ እንዲሁም መዝሙሮችን በማዘጋጀት የተቻለውን ሁሉ ሲያደርግ ቈይቷል:: በዚህም ማኅበሩ እግዚአብሔርን ያመሰግናል እንጂ «ይሕን ሠራሁ» ብሎ አይመካበትም:: ለዓለማዊ ኩራትና ክብርም አይጠቀምበትም:: ሁሉን የሚሠራ እሱ እግዚአብሔር ነውና:: የማኅበሩ አባላትም ከሁሉም በላይ የቤተክርስቲያን ልጅነታቸው፣ የአባቶቻቸውን ፈለግ መከተላቸውና የርትዕት ሃይማኖት ባለህብት መሆናቸው እንጂ የማኅበሩ አባል መሆናቸው እንዲያስመካቸው አያስፈልግም::

ከጥቂት ጊዜ ወዲህ ግን አንዳንድ ሰዎች «የማኅበሩ አባላት ነንና ገንዘብ ስጡን፣ መዝሙር እናውጣ፣ መጽሐፍ እናሳትም፣ ማኅበሩ የላከን ሰባኪያን ነን፣ እገሌና እገሌን ዐውቃለሁ» እያሉ የማኅበሩን ስም ለግል ጥቅም በማዋል ላይ ናቸው::

ይህ ግን ከማኅበሩ ዓላማና ሥራ ጋር የሚቃረን፣ ፍጹም ክርስቲያናዊ ያልሆነ ሥጋዊ ሥራ በመሆኑ ማኅበሩ ይቃወመዋል:: ማኅበሩ ቤተክርስቲያንን ለማገልገል እንጂ የግል ጥቅም ለማግኘት አልተመሠረተምና::

ስለዚህ ከዋናው ጽ/ቤት የሚላኩት የማኅበሩ ልዑካን በሙሉ የማኅበሩ ማኅተም ያለበት ደብዳቤ የሚይዙ በመሆናቸው ከዚህ ውጭ የሆኑና ማረጋገጫ የሌላቸው ግን ማኅበሩን የማይወክሉ በማኅበሩ ስም ያልተላኩ መሆናቸውን እያስታወቅን በማኅበሩ ስም በመጠቀም «ካሴት ልናወጣ ነው፣ መጽሐፍ ልናሳትም ነው፣ ለማስተማር ተልከን ነው» የሚሉትም ሁሉ በማኅበሩ ያልተላኩ መሆናቸው ታውቆ ምእመናን ጥንቃቄ እንዲያደርጉ እናሳስባለን::

እግዚአብሔር አገልግሎታችንን ይባርክልን

የማኅበረ ቅዱሳን ጽ/ቤት

አንድ ሰው በምግባራቸው የጸኑ ወደ ብቃትም የደረሱ አባት ዘንድ ሄዶ «አባቴ ብዙ ሰዎች መላእክት ይገለጹልናል እያሉ ይነግሩኛል:: እኔ ግን ምንም ተገልጸልኝ አያውቅም::» ሲል እያዘነ ነገራቸው:: እኒያ የበቁ አባትም « በየዕለቱ ኃጢአቱ የሚገለፅለት ሰው ብፁዕ ነው::» ብለው አስናበቱት::

ምንጭ:- «The Wisdom of the Desert Fathers» ገጽ 53

የግንቦት ጋብቻ በክርስትና

ግርማ ወ/ሩፋኤል

ጋብቻ በመጀመሪያ በኤደን ገነት ተመሠረተ:: ዘፍ 2÷18–24:: መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም በዘመነ ሐዲስ ባረከው:: ማቴ 19÷3–8፣ ዮሐ 2÷1–11:: በእግዚአብሔር ፈቃድ ሲመሠረትም ለሦስት ዓላማዎች ነበር:: የሰው ልጅ /አዳም/ ብቻውን እንዳይሆንና ረዳት እንዲኖረው፣በዝቶ ተባዝቶ ምድርን እንዲሞላት እና በሥጋ ፍትወት እንዳይቃጠል ነው:: በመሆኑም በክርስቲያኖች ዘንድ ይህንኑ ዓላማውን ሳይለቅ እስካለንበት ዘመን ደርሷል:: እንደየሀገሩ ባሕልና ሥርዓት በተለያዩ ቀናት፣ ወቅቶችና ሁኔታዎች ይፈፀማል:: ለምሳሌ የቀናት ልዩነትን በተመለከተ በአይሁድ ባሕል መሠረት ድንግል የሆነ ሰው የመጀመሪያውን ጋብቻ የሚፈጽመው ረቡዕ ዕለት ሲሆን ለሁለተኛ ጊዜ ከሆነ ደግሞ /ለምሳሌ ባሏ ሞቶባት ሌላ ስታገባ/ ሐሙስ ቀን እንዲፈጸም ይደረጋል:: ሌሎች ሀገሮችም እንደየባሕላቸው በተለያዩ ቀናት ይፈጽማሉ:: ወራትንም በተመለከተ እንደዚሁ ልዩነቶች አሉ:: በሀገራችን የአዝመራ ወራትን ወይም የሥራ ጊዜያትን በማይሻማ መልኩ እንዲፈጸም ይደረጋል:: ለምሳሌ የጥርና የሚያዚያ ወራት ዘመነ መርዓዊ ይባላሉ:: ይኸውም በጥር ገበሬው ለፍቶ፣ ደክሞ ያፈራውን ሰብስቦ ጐተራውን የሚሞላበት የመከር ወር በመሆኑ፣ ሁሉ በደጁ የሚሆንበትና ከሥራ ፋታ የሚያገኝበት ወቅት ስለሆነ ጋብቻውን በዚህ ወር ይፈጽማል:: በሚያዚያም ሁለት ወራት ሁዳዴን ሲጾም የከረመው ክርስቲያን ከትንሣኤ በኋላ ያለውን ጊዜ የደስታ፣የጋብቻ ጊዜ ያደርገዋል:: ከግንቦት በስተቀር በተቀሩት የዓመቱ ወራት እንደየአመቺነቱ ብዙም አይሁን እንጂ ሠርግ ይሠረጋል:: በግንቦት ወር ግን ከጥንት ዘመን ጀምሮ ጋብቻ አይፈጽምም:: ይኸውም በቀድሞ ጊዜው ሆነ አሁን አብዛኛው የሀገራችን ነዋሪ በግብርና የሚተዳደር እንደመሆኑ መጠን በግንቦት ወር ለሥራ የሚነሣሣበትና እርሻውን የሚጀምርበት፣ ጐተራው ባዶ ሆኖ ለዘር የሚሆን እህል ብቻ የሚያስቀርበት ወቅት በመሆኑ ሠርግ አይሠረግም:: አቅሙም ጊዜውም የለ

©ማኅበረ ቅዱሳን www.eotcmk.org

ውምና፡፡ ጥንተ መሠረቱ ይህ ሆኖ ሳለ እያደር ግን የሕዝቡ ባሕልና ልማድ ከክርስትናው ሕይወት እየራቀ ሲሄድ አዲስ ልማድ መጣ፡፡ የግንቦትንም ወር «የዛር፣ ወር እያለ ይጠራው ጀመር፡፡» በመሆኑም «የግንቦት ወር ባዕድ አምልኮ የሚፈጸምበት፣ቂጣና ቆሎ በየወንዙ የሚጣልበት፣ በየተራራው የሚታረድበት እንጂ ጋብቻ የሚፈጸምበት አይደለም፡፡» እያለ ኢ-ክርስቲያናዊ የሆነ ምክንያት ይሰጥ ጀመር፡፡ እንዲያው በግንቦት የሚፈፀም ጋብቻ ÷ በዚህ ወር የሚቆረጠው ዛፍ እንደማይቀጥል ሁሉ ፍሬ የማይገኝበት፣ ጋብቻው እስከመጨረሻው የማይጸናበት፣ ጭቅጭቅ የሚነግሥበትና ሰላም የሚጠፋበት ነው ተብሎ ይታመናል፡፡

ስለዚህ የቀረው ይቀራል እንጂ አብዛኛው ሰው በግንቦት ወር ጋብቻውን አይፈጽምም፤ ለዚህ ነው የሚያዝያ ወር የመጨረሻዎቹ ቀናት በሠርግ የሚጨናነቁት፡፡ ለበጎ ተግባር የተጀመረው ልማድ ሲቆይ ከባዕድ አምልኮ ጋር ተያይዞ ከፈጣሪ ትዕዛዝ ውጭ የሚያደርግ ሕግ ሆነ፡፡ ገላ 4÷9-11፡፡ አልፎ አልፎ አንዳንድ ትክክለኛው ምክንያቱ የገባቸው ክርስቲያኖች በዚህ ወቅት ሁኔታዎች ተመቻችተውላቸው ጋብቻቸውን ሲፈጽሙ እንኳን የተቀረው ሕዝብ ሕግ እንደጣሱና ሥርዓት እንዳፈረሱ አድርጐ ይመለከታቸዋል፡፡ጋብቻው ከተፈጸመ ከጥቂት ጊዜም በኋላ ሊፈርስ ይችላል ተብሎ ስለሚገመት ምንም እንኳን የሠርጉ ድግስ ያማረ ቢሆን ሌሎቹ ደስተኞች አይሆኑም፡፡

ከላይ እንደተገለጸው ይህ አጉል ልማድ እያደር ጥንተ መሠረቱን እያለቀቀና ከክርስትናው ውጪ እየሆነ የመጣ በመሆኑ በቤተክርስቲያን ሥፍራ አይሰጠውም፡፡ መጽሐፍ ቅዱሳዊም መሠረት የለውም፡፡ እንዲያውም ለክርስቲያኖች የግንቦት ወር እመቤታችን የተወለደችበትና መንፈስ ቅዱስ ለሐዋርያት በጽርሐ ጽዮን የወረደበት የከበረ ወር ነው፡፡ ስለዚህ በዚህ ባዕድ አምልኮ ያልተጠመዱ ክርስቲያኖች ጊዜው የሚኖራቸውና ሁኔታዎች የተመቻቹላቸው ከሆነ በግንቦት ወር ጋብቻቸውን እንዳይፈጽሙ የሚከላከላቸው ሕግ የለም፡፡ ይህንኑ በማሰብ ቅድስት ቤተክርስቲያንም ሥርዓተ ተክሊሉን ትፈጽማለች፡፡ በመሆኑም አጋጣሚዎችና የእኛው የግል ጉዳይ እንጂ ወሩ ግንቦት ስለሆነ ብቻ ጋብቻው ላይ ምንም አይነት ችግር አይኖርም፡፡ «ሁሉ ለንጹሖች ንጹሕ ነው፣ ለርኩሳንና ለማያምኑ ግን ንጹሕ የሆነ ምንም የለም፣ ነገር ግን አእምሮአቸውም ሕሊናቸውም ረክሷል፡፡» ቲቶ 1÷15፡፡ ስለዚህ «አሕዛብ ደግሞ በአእምሮአቸው ከንቱነት እንደሚመላለሱ ከእንግዲህ ወዲህ እንዳትመላለሱ» ኤፌ 4÷17፡፡ ረድኤተ እግዚአብሔር አይለየን፡፡

የጥያቄዎቻችሁ መልሶች

1. ከጓደኞቼ ጋር ቁጭ ብለን ስንጫወት ሌሊት ሲያዩ ስለአደሩት ሕልም ያወራሉ፡፡ እንዲያውም አንዳንዳቹ በሕልማቸው እስከ መመራትም ደርሰዋል፡፡ መንገድ ለመሄድ፣ ሥራ ለመፈለግ፣ የትዳር ጓደኛን ለመምረጥ ወዘተ... ሲያስቡ በሕልማቸው ካልተመሩ አያደርጉትም፡፡ እኔ ደግሞ ሕልም አይቼ አላውቅም ባይም እንኳን አላስታውሰውም፡፡ እንዲያውም አጉል አምልኮ ስለሚመስለኝ እቃወማቸዋለሁ፡፡ በዚህም የተነሣ ብዙ ተጨቃጭቀን ያለመፍትሔ እንለያያለን፡፡ ለመሆኑ መንፈሳውያን ሊያልሙ ይችላሉ? ከምንስ ይመጣል?

ቤተልሔም እሥራኤል
/ደብረ ዘይት/

<u>መልስ</u>

ሕልም ለሰው ልጅ ብቻ የተሰጠ ልዩ ጸጋ ስለሆነ ማንኛውም ሰው ሕልም ሊያልም ይችላል፡፡ ነገር ግን አንዳንድ ሰዎች ያዩትን ሕልም ሲያስታውሱት የተቀሩት ደግሞ ምንም ትዝ አይላቸውም፡፡ ሕልም ሁሉ ትክክል ነው ብሎ ማሰብም የተሳሳተ ግንዛቤ ነው፡፡ ምክንያቱም የትኛው ከእግዚአብሔር፣ የትኛው ደግሞ አሳሳች እንደሆነ መለየት ያስፈልጋል፡፡ በመሆኑም ሕልም በተለያዩ ሁኔታዎች ሊታይ ወይም ሊመጣ ይችላል፡፡ ከነዚህም ውስጥ ፡-

<u>1 ከእግዚአብሔር</u>

ከጥንት ዘመን ጀምሮ እግዚአብሔር ለብዙ ሰዎች በሕልም ፈቃዱን ገልጦላችዋል፡፡ /ዘፍ 20÷3፣ 8÷12፣ ማቴ 1÷20/፡፡ ዮሴፍና ዳንኤል ከእግዚአብሔር ተሰጥቷቸው የነበረው ትልቁ ጸጋ ሕልም የማየትና የመፍታት ነበረ፡፡ /ዘፍ 37÷5-11፣40÷5-23 ፣ 41÷34-36፣ ዳን 2÷25-45፣ 4÷4-27/፡፡ እንዲሁም አረጋዊው ቅዱስ ዮሴፍ እመቤታችንን እንዲጠብቃት፣ በሄሮድስ ዘመን ወደ ግብጽ እንዲወርዱና ከዚያም እንዲመለሱ ይነገረው የነበረው በመልአኩ በቅዱስ ገብርኤል አማካይነት በሕልሙ ነበር፡፡ /ማቴ 1÷20-25 ፣2÷13-19/፡፡ እግዚአብሔር ለነዚህ ቅዱሳን ሕልም የማየትንና የመፍታትን ጸጋ የሰጣቸው ለሥጋቸው ጥቅም ሳይሆን ሌሎችን ጭምር እንዲያገለግሉበት ነው፡፡ ሕልምም ሆነ ማንኛውም ነገር ከእግዚአብሔር የሚሰጠው ለማነጽ ወይም ለማጽናት ሲሆን፣ ሐሳቡ ከቅዱሳት መጻሕፍት ጋር አይጋጭም፡፡ተደጋግሞም ይታያል፡፡

<u>2. ከሰይጣን – ለፈተና</u>

ጥንተ ጠላታችን ዲያብሎስ ከጽድቅ ጎዳና ሊለየን ወይም ሊፈትነን ሕልም ሊያሳየን ይችላል፡፡ /ዘዳ 13÷1-4/፡፡ ብዙዎች የዋሃንም ሕልም ሁሉ ትክክል እየመሰላቸው ተሳስተው ወድቀዋል፡፡ ስለዚህ ሕልምን ሁሉ ትክክል ነው ብሎ መቀበል አይቻልም፡፡ ረጋ ብሎ በቃለ እግዚአብሔር መመዘንና ጸጋውም ሊሰጠን ያስፈልጋል፡፡ አለበለዚያ ዲያብሎስ የሚያሳየው ቅዠት ሁሉ እውነተኛ ሕልም እየመሰለን መውደቅ ይመጣልና መጠንቀቅ ያስፈልጋል፡፡ /የሐዋ 2÷17/፡፡

<u>3 ከደመ ነፍስ /sub-conscious/ ወይም ከምኞት</u>

የምንመለከተው፣የምንሰማውና የምናነበው እንዲሁም የምንመኘው ነገር በአእምሮአችን ተቀርጾ ጊዜው እንኳን ቢረዝም በሕልማችን ሊታየን ይችላል፡፡ አንዳንድ ጊዜ የተለየ ትርጉምም ላይኖረው ይችላል፡፡ /መክ 5÷3/፡፡

እንግዲህ ሕልም እንደዚህ በተለያዩ ምክንያቶች የሚታይ ከሆነ መንፈሳውያንም ሰዎች ናቸውና ያልማሉ፡፡ ነገር ግን «ሕልሜ ሁሉ ትክክል ነው» በማለት ወዲያውኑ አይቀበሉትም፡፡ ጸጋው እንኳን ቢኖራቸው በሕልም መመራትና እስከማምለክ አይደርሱም፡፡ አስቀድሞም ሕልምን ለነገሮች እንደመፍትሔ አድርጐ መውሰድ ትዕቢት ሊሆን ይችላልና መጠንቀቅ ያስፈልጋል፡፡ ጸጋውም ከሌለን ቅዠቱ ሁሉ ትክክለኛ ሕልም እየመሰለን መውደቅና ከእግዚአብሔር መለየት ይመጣልና፡፡

ወደ ገጽ 23 ይዞራል

©ማኅበረ ቅዱሳን www.eotcmk.org

ቤተክርስቲያንህን ዕወቅ

ካለፈው የቀጠለ

ጉባኤ ኬልቄዶን /ጉባኤ ከለባት–ጉባኤ አብዳን/

እስከ ጉባኤ ኬልቄዶን ድረስ የሮም፣ የእስክንድርያና የአንጾኪያ መንበር በአንድ መንገድ በአንድ ሐሳብ ይጓዝ ነበር፡፡ ከዚህ ጉባኤ በኋላ ግን መለያየት ሆነ፡፡ የጉባኤው መንስኤና የክፍፍሉ ሁኔታ እንዴት እንደ ሆነ ከዚህ እንደሚከተለው ቀርቧል፡፡

አውጣኪ የተባለ በቁስጥንጥንያ ውስጥ ያለች ያንዲት ገዳም መነኩሴ ነበረ፡፡ «የክርስቶስ ሥጋው ረቂቅ ነው፤ ሕማም ሞት አይሰማውም» ብሎ ያስተምር ነበር፡፡

አውሳብዮስ የሚባል የንስጥሮስ ጠበቃ በቁስጥንጥንያው ሊቀ ጳጳስ በፍላብያኖስ ላይ ከሰሰው፤ ፍላብያኖስም 30 አጼስ ቆጶሳት ሰብስቦ አውጣኪን ከገዘቱ በኋላ የርሱን ክህደት አጠፋን ብለው የንስጥሮስን ክህደት ሁለት ባሕርይ በማለት አደሱት፡፡ አውጣኪም ያላግባብ ተገዝትኩ ፍርድ ይታይልኝ ሲል ለንጉሡ ለቴዎዶስዮስ አቤት አለ፡፡ ወደ ልዮንም ፍላብያኖስ ያለኃጢአት ገዘተኝ ብሎ ላከ፡፡ ልዮንም ለአውጣኪ ማጽናኛ ደብዳቤ ጻፈለት፡፡ ንጉሥ ቴዎዶስዮስ ግን የአውጣኪን አቤቱታ በሰማ ጊዜ ዲዮስቆሮስን ከእስክንድርያ ዩልያኖስ ዘኢየሩሳሌምን «ድሙኑስ ዘአንጾኪያን፤ እስጢፋኖስ ዘኤፌሶንን አስጠራ፡፡ እነዚህም ተሰብስበው 150 ኤጲስ ቆጶሳት ጨምረው የገዘቱበትን ምክንያት መጥተህ ንገረን ብለው ከፍላብያኖስ ዘንድ ላኩበት፡፡

ፍላብያኖስም የእነርሱን ጥሪ እንቢ ብሎ ወደ ልዮን ዘሮም ዘንድ አድነኝ ተማፅኜብሃለሁ ሲል ላከ፡፡ ልዮንም ለአውጣኪ አይዞህ ብሎ እንደ ላከበት፣ ለፍላብያኖስም አይዞህ ብሎ ላከበት፡፡ ስለዚህ ፍላብያኖስ ከጉባኤው አልመጣም ብሎ ቀረ፡፡ ከቅዱስ ዲዮስቆሮስ ጋር የተሰበሰቡት 17 ኤጲስ ቆጶሳት አውጣኪን ሃይማኖትህ እንዴት ነው ብለው ጠየቁት፡፡

አውጣኪም ክህደቱን በልቡ ደብቆ ሃይማኖቴ የሐዋርያት የሠለስቱ ምእት ነው ብሎ ዋሸ፡፡ እነርሱም የልቡን ሳይሆን የአፉን ሰምተው ከግዘቱ ይፈታ ከሹመቱ ይግባ አሉ፡፡ ተከታዮቹም እኛም በከንቱ ነው የተወገዝነው በማለት አቤት አሉ እምነታቸውን እንዲመሰክሩ ተጠየቁ እነርሱም የልባቸውን ሳይሆን የማስመሰያ ቃላቸውን ሰጡ፡፡ ከግዝታቸውም ተፈቱ፡፡

በመጨረሻም ቅዱስ ዲዮስቆሮስ የአውጣኪን እና የመነኮሳቱን ሃይማኖት አይተን ከምእመናን ይቀላቀሉ ካልን እስኪ ፍላብያኖስን በክርስቶስ እንዴት እንደሚያምን እንጠይቀው አለ፡፡ ከጉባኤው ፊት ቀርቦ ሲጠየቅ በንስጥሮስ ሃይማኖት ሁለት ባሕርይ ማለቱን ገለጠ፡፡ ዲዮስቆሮስና ሌሎቹ ኤጲስ ቆጶሳት ፍላብያኖስን ገዝተው ከሹመቱ ሻሩት፡፡ ወዲያውም በሥግው ቃል እንደ ቅዱስ ቄርሎስ እንደ ቅዱስ አትናቴዎስ በተዋሕዶ አንድ ባሕርይ የማይል ገዝተናል ሲሉ ወሰኑ ፡፡

የቤተክርስቲያን ታሪክ

በብርሃኑ ጎበና

የተወገዙት ሰዎችም ሮም ከልዮን ዘንድ ሄደው ዲዮስቆሮስ ያንተን ሥልጣን በመጋፋት አንተን ሳይጠይቅ ካንተ ሳይማከር አንተ በሌለህበት በገዛ ሥልጣኑ ጉባኤ ሠርቶ የቁጥስጥንጥንያን ሊቀጳጳሳት ፍላብያኖስንና ከርሱ ጋራ የነበሩትን ኤጲስ ቆጶሳት አውግዞ ለያቸው፣ ከሹመታቸውም ሻራቸው፡፡ በታላቂቱ ሀገር በሮም የተሾምከው በሊቀ ሐዋርያቱ በጴጥሮስ ወንበር የተቀመጥህ አንተ እያለህ ይህን ያደርግ ዘንድ ይገባዋልን? እርሱ ምንድን ነው? ብለው ነገር ሠሩበት፡፡

ልዮንም በዚህ ምክንያት ተቆጣ፤ ተናደደ፡፡ ወደ ንጉሡ ወደ መርቅያንም ሁለት ባሕርይ የሚለውን የንስጥሮስን ባሕል እያሞገሰ የዲዮስቆሮስ ሃይማኖት ግን የቀናች እንዳይደለች ጽፎ እኒህ ተወግዘው የተሻሩትም ሰዎች ጉባኤ ተደርጎላቸው ሃይማኖታቸውን እንዲያስረዱ ሲል ላከ፡፡

መልእክቱ ለመርቅያን እንደ ደረሰው በንስጥሮስ አመለካከት የታሰበ ነበርና ንስጥሮስ ከተሰደደበት ሀገር ከአክሚም እንዲመጣ ብሎ መልእክተኛ ላከ፡፡ ንስጥሮስ ግን ታሞ ነበርና ይድናል ብለው ቢጠብቁት ሳይድን ቀርቶ ወዲያው ሞተ፡፡ ከዚህ በኋላ ጉባኤ እንዲደረግ ብለው ስላሳሰቡ 637 ኤጲስ ቆጶሳት ተሰበሰቡ፡፡ እነዚህም መለካውያን በመባል ተጠርተዋል፡፡ የንጉሥን ፈቃድ የሚፈጽሙ ማለት ነው፡፡

ልዮን ግን ኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ ወሰብእ ፍሉጥ በክልኤ ፍና እምድኅረ ተዋሕዶ በክልኤ ህላዌያት ክርስቶስ ከተዋሕዶ በኋላ በ2 ባሕርይ በ2 ፍና የተለያየ አምላክና ሰው ነው የሚል ደብዳቤ ጽፎ ልኮ ቀረ፡፡

ይህንን ደብዳቤ ጉባኤው አክብሮ ሲቀበል ዲዮስቆሮስ ብቻ አልቀበልም አለ፡፡ ንጉሡ መርቅያን ያለ ቃህን የልዮንን ክታብ ለምን አትቀበልም አለው፡፡ ዲዮስቆሮስም ሲመልስ ሳጥናኤል የመላእክት አለቃ ነበረ፡፡ ቢክድ ቀረበት ከሹመቱ ተሻረ ከማዕረጉ ተዋረደ፡፡ ልዮንም እንደዚሁ አባቶቻችን በወሰኗት ሃይማኖት ጸንቶ ቢገኝ በእውነት አለቃዬ ነበረ ሃይማኖት ከለወጠ ግን አለቃዬ አይደለም ብሎ ጦማሩን ቀደደውና ወደ ሠርግ ቤት የተጠራው እንደ ሰውነቱ ነውን? ወይስ እንደ አምላክነቱ? ብሎ ጠየቀ፡፡ እንደ ሰውነቱ ነው አሉት፡፡ ውኃውንስ ወይን ያደረገ እንደ ሰውነቱ ነውን? ቢላቸው እንደ አምላክነቱ ነው አሉት፡፡ እንግዲያስ እንደ ሰውነቱ የተጠራው እንደ አምላክነቱ ውኃውን ወይን ካደረገ ተአምራትን የሚያደርግ በፈቃዱ መከራ የሚቀበል ክርስቶስ መለኮቱ ከትስብእቱ፣ ትስብእቱ ከመለኮቱ በተዋሕዶ አንድ

©ማኅበረ ቅዱሳን www.eotcmk.org

አካል አንድ ባሕርይ ነዋ አለ::

ከኤጺስ ቆጶሳቱ አንዱ ልዮን ለክርስቶስ አንዱ ተአምራት የሚያደርግ አንዱ መከራ የሚቀበል ኹለት ባሕርያት አሉት ይላል:: ከዚህ አልፎ መለኮት መከራ ተቀበለ ተብሎ ሊነገር አይገባም ሐሰት ነው አለ:: ዲዮስቆሮስ ሲመልስ አባቴ ቅዱስ ቄርሎስ የመለኮትና የትስብእት ተዋሕዶ እንደ እሳትና እንደ ብረት ተዋሕዶ ነው:: ብረትና እሳት ተዋሕደው በመዶሻ ሲመቱ እሳቱ ከብረቱ ጋር ተዋሕዶ በትሩን በሚቀበልበት ጊዜ ሕማሙ ለብረቱ ይሰማዋል እንጂ ለእሳቱ እንደማይሰማው የመለኮት መከራ መቀበል እንዲህ ነው ብሏል አለ::

በዚህ ጊዜ ብዙ ሰዎች የቀናችይቱ እውነተኛይቱ ሃይማኖት የዲዮስቆሮስ ናት እያሉ አሰምተው ተናገሩ:: ንጉሡ ግን ዲዮስቆሮስን እንግዲህ ከዚህ ኹሉ ጉባኤ ለሃይማኖት መሪና ሠሪ አንተ ብቻ ነህን? አለው:: ሌሎቹም ኤጲስ ቆጶሳት የእኛም ቃላችን እንደ ዲዮስቆሮስ ነው አሉ:: በዚህ ጊዜ ንጉሡ ተቆጥቶ ተነሣ ጉባኤውም ተበተነ::

ከዚህ በኋላ ዲዮስቆሮስ አውግዞ የለያቸው ኤጲስ ቆጶሳት ግርማኽን ካላሳየኽውና ካላዋረድከው በስተቀር ጉባኤውን የሚፈታው ዲዮስቆሮስ ነው አሉት:: ሌሎች ሰዎች ደግሞ ይህ አይኾንም ከዚህ ከጉባኤው ውስጥ ሽማግሌዎችንና ታላላቆችን ሰዎች መርጦ ጥቂት ሰዎች ከዲዮስቆሮስ ጋር ጠርቶ መልካም በመናገር በትሕትና ፈቃዱን ይግለጽላቸው፤ ቃሉን ተቀብለው ወደርሱ ሃይማኖት ቢመለሱ መልካም ነው:: አንመለስም ቢሉ ግን የንጉሥን ትእዛዝ ማንም ሊለውጠው አይችልም አሉት::

ንጉሡም እሺ ብሎ የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት ዲዮስቆሮስን፣ የቁስጥንጥንያ ሊቀ ጳጳሳት አናጣልዮስን የአንጾኪያ ሊቀ ጳጳሳት መቅሲሞስን፣ የኢየሩሰሌም ኤጲስ ቆጶስ ዑብላንዮስን፣ የኤፌሶን ኤጲስ ቆጶስ ማርቆስን ከኤጲስ ቆጶሳቱ ውስጥ ሦስት ታላላቅ ሰዎች ሰብስቦ በንጉሡ ዙፋን ፊት ለፊት 8 ወንበር አዘጋጀ:: ንግሥቲቱ ብርክል ያም በመጋረጃ ውስጥ ኾና የሚነጋ ገሩትን ትሰማ ነበር:: ከንጉሡ ባለሟሎች አንዱ ተነሥቶ ከዚህ የተሰበሰ ባችሁ አባቶች ሆይ ንጉሥ ይወዳችኋል ጸሎታችሁን በረከታችሁን ሊቀበል ይሻልና እንቢ አትበሉት አታሳዝኑት አላቸው::

ዲዮስቆሮስ ሲመልስ እኛም እጅግ እንወደዋለን መልካም ጤና ከረጅም ዕድሜ ጋር እንመኝለታለን እነሆ እግዚአብሔር መንግሥቱን ክብሩን ሰጥቶታል ምንም ምን ያልሰጠው ነገር የለም ይህ ይበቃዋል ዕዳ በደል እንዳይኾንበት ግን በሃይማኖት ነገር እንዳይገባ እንመኝለታለን አለ:: በዚህ ነገር ብዙ ከተመላለሱ በኋላ ዲዮስቆሮስ ንጉሥ ሆይ የልዮንን ቃል አትስማ ያባቶቻችን ሃይማኖት የቀናች ናትና ሌላ ነገር አትሻ አለው:: ንግሥቲቱ ብርክልያ ዲዮስቆሮስ በቀደመችቱ ሃይማኖት ላይ ሊጨመርባት ወይም ሊቀነስላት የማይሻ መኾኑን ባየች ጊዜ ተቆጥታ እነሆ በአውዶክስያም ጊዜ እንዲህ እንዳንተ ያለ ዕቡይ ትዕቢተኛ ዮሐንስ አፈወርቅ ነበረ:: ለአንተም በርሱ የደረሰ ይደርስብሃል አለችው:: እናትሽ ዮሐንስ አፈወርቅን ብትበድለው ምን ተጠቀመች? እግዚአብሔር በጽኑ ሕማም ስላሠቃያት ከመቃብሩ ሄዳ አልቅሳ ሥርየት እስክትለምንና በድኑን አምጥታ በዚህ ቦታ እስክትቀብረው ድርስ እግዚአብሔር በጽኑ ሕማም እንዳሠቃያት ኋላም ይቅር እንዳላት አታውቂምን? አንቺም እነሆ ከፊትሽ አለሁልሽ የወደድሽውን አድርጊ እንቺም እርሷ እንደተጠቀመች ሁሉ ትጠቀሚያለሽ አላት::

ንግሥቲቱ የእናቷን ነገር በሰማች ጊዜ የእናቷ ነገር አበሳጭቷት እጅዋን በመጋረጃው አዝልቃ ኹለት ጥርሶች እስኪረግፉ ድረስ ገጨችው፣ መታችው:: ከዚያ ያሉ ሰዎች እየተነሡ ገሚሶቹ ሰደቡት ገሚሶቹ ጽሕሙን ነጩት ርሱም የተሰበረውን ጥርሱን እና የተነጨውን ጽሕሙን ሰብስቦ «ስለ ሃይማኖቴ ያገኘኋት ፍሬ ናትና ጠብቋት» ብሎ በእስክንድርያ ላሉ ምእመናን ላከላቸው:: ከዚህ በኋላ ኤጲስ ቆጶሳቱ ከቁስጥንጥንያ ወጥተው ጉባኤው በኬልቄዶን እንዲኾን አዘዘና ጉባኤው በኬልቄዶን ኾነ :: ወዲያውም ከሠለስቱ ምዕት ቃል አንድ አካል ማለትን ጨምሮ እንደ ንስጥሮስ ባህል በኹለት ባሕርይ በኹለት ፈቃድ አምላክ ወሰብእ ብሎ ልዮን የጻፈውን አስመስሎ ጻፈና ይህንን ሃይማኖት የተቀበለ በሹመቱ ጸንቶ ይኑር በክብሩ ላይ ክብር ይጨመርለት:: ይህን አልቀበልም የሚል ግን ከሹመቱ ይሻር በሹመቱም ሌላ ይተካበት ሲል ዐወጀ:: ዲዮስቆሮስ ወደ ጉባኤው ቢገባ እኒያን አውግዞ የለያቸውን ሰዎች ከጉባኤው መካከል ተቀምጠው አገኛቸው:: እነዚህን ተወግዘው የተለዩትን ሰዎች ከጉባኤ መካከል እንዲገቡ ማን አሰናበታቸው? ፤ አንተስ አብላንዮስ እኒህን ለማውገዝ ከእኔ ጋር ተስማምተህ የጻፍከው ጽሑፍ ያለ አይደለምን? አለ:: ከኤጴስ ቆጶሳቱም አንድ በአንድ እየተነሡ ይህንን ትእዛዝ ያዘዘ ንጉሡ ነው:: እኛ አይደለንም አሉ:: ዲዮስቆሮስም ይህ ጉባኤ ስለ እግዚአብሔር ቢኾን እኔም እተባበር ነበር:: ስለንጉሥ ብላችሁ ከኾነ እንደ ወደዳችሁ አድርጉ ብሎ ወጥቶ ሄደና ካንድ ሥፍራ ተቀምጦ እስኪ የሚደረገውን አይታችሁ ንገሩኝ ብሎ ኹለት ሰዎች ላከ:: ጉባኤውም የንጉሡን ትእዛዝ ሰምቶ ከብዙ ክርክርና ጭቅ ጭቅ በኋላ የንጉሡን ቁጣ በመፍራት ነገሩን ተቀበለው:: ዲዮስቆሮስ ይህን በሰማ ጊዜ ጉባኤው የንጉሡን ቃል በመቀበል ከተስማማ እኔ ብቻዬን ምን አደርጋለሁ የተፈራረማችሁበትን ላኩልኝና ልፈርም ብሎ ላከ::

እነርሱም ደስ ብሏቸው ላኩለት እርሱም አባቶቻችን ባቆዩን በቀናችይቱ ሃይማኖት ላይ አንዲት ቃል የጨመረ ወይም የቀነሰ ቢኖር ለዚህም ረዳት የኾነ ሰው ቢኖር ውጉዝ ነው አውግዤዋለሁ ብሎ ጽፎ ፈርሞ መለሰላቸው:: ኤጲስ ቆጶሳቱም ብዙ አዘኑ:: ከዚህ በኋላ ታሥሮ እና ተግዞ ወደ ደሴተ ጋግራ ሄደ:: እትኩ የምትባል አገር ኤጲስ ቆጶስ አባ መቃርስም አብሮት ተሰደደ:: ከምሥራቅ ሀገር የመጡ አራት ኤጲስ ቆጶሳት ደግሞ ሸሽተው አመለጡ:: ዲዮስቆሮስም በዚያው እንደታሠረ ሞተ::

በኬልቄዶን ጉባኤ ላይ ስለነበረው ሁኔታ ነቂጣ የተባለ ከንጉሡ ማኳንንቶች መካከል አንዱ ለጓደኞቹ ለመኳንንቱ ሲናገር «ጌታዬ ንጉሥ ቢያዝዘኝ ከዲዮስቆሮስ በቀር ይህን ኹሉ ጉባኤ በአንዱ ላይ እንኳ ሳላሳርፍበት ይህችን በትር ብቻ በማሳየትና በማስፈራራት ወደ ቤተ ማያት በነዳሁት ነበር::» አለ ይባላል::

ከዚህ ጊዜ ጀምሮ መለያየት ሆነ:: የኬልቄዶን ጉባኤ በቤተ ክርስቲያን ላይ የጣለው ጠባሳ እስከዛሬ ድረስ አልሻረም:: ልዩነቱ እየሰፋ ለብዙ መናፍቃን መፈጠር መሠረት ሆኗል::

❖ይቀጥላል

©ማኅበረ ቅዱሳን www.eotcmk.org

ትምህርተ ልሳነ ግእዝ

በመምህር በትረ ወርቅ

ትምህርት 1

መራሕያን /መሪዎች ወይም ተውላጠ ስሞች/
እነሱም የሚከተሉት ናቸው::

ጾታ ተ–ተባዕታይ
አ– አንስታይ

1. አነ – እኔ /ተ.አ/
2. ንሕነ – እኛ
3. አንተ – በቁሙ /ተ/
4. አንትሙ – እናንተ /ተ/
5. ውእቱ – እሱ /ተ/
6. ውእቶሙ /እሙንቱ/ – እነሱ /ተ/
7. አንቲ – አንቺ /አ/
8. አንትን – እናንተ /አ/
9. ይእቲ – እሷ /አ/
10. ውእቶን /እማንቱ/– እነሱ /አ/

ትምህርት 2 ፤

መክሥተ ንባብ አው ምግሃደ ንባብ /የንባብ መግለጫ/

1. ጽንዕ – ጥብቀት ጥናት
2. ልህሳሄ – ልላት/ልሳት/
3. ተንሥኦ– ንሣት
4. ወዲቅ – ወደቃ
5. ተናብቦ – ግንኙት
6. ቡዓዴ– ልዩታ
7. ፍቅደት – ቆጠራ
8. ውኅጠት – ውጠት ማለት ነው::

ከዚህ በላይ ከተዘረዘሩት ከስምንቱ ውስጥ ለጊዜው ኹለቱን ብቻ ማለት ንሣትና ወደቃን ብቻ በንሣት«ተ» ን በወዲቅ «ወ» ን እናሳያለን:: ንሣት በዐማርኛ በቁጣ ቃል መናገር ነው:: ምሳሌ በለው! ምታው! እንደማለት ነው ::

ወዲቅ ማለት የሚሰበር ዕቃን ቀስ ብሎ በጥንቃቄ እንደማስቀመጥ ለሰስ ለዘብ በማድረግ ማንበብ ማለት ነው:: ምሳሌ በተንሥአ /በንሣት/ ተወካዩ «ተ» ን በቃሉ በላይ በማስቀመጥ እናሳያለን ተመልከቱ :–

አ$^{+}$ነ – እኔ
ንሕ$^{+}$ነ – እኛ
አን$^{+}$ተ – በቁም
አንት$^{+}$ሙ – እናንተ
ውእ$^{+}$ቱ – እሱ
ውእቶ$^{+}$ሙ – እነሱ
አን$^{+}$ቲ – አንቺ
ይእ$^{+}$ቲ – እሷ

በወዲቅ

እሙን^{o}ቱ – እነሱ
አንት^{o}ን – እናንተ /አ/
ውእቶ^{o}ን /እማን^{o}ቱ/ –እነሱ /አ/

በልዝብ ቃል ይነበቡ::

ትምህርት 3

መደብ

ሀ/. 1ኛ መደብ
አነ /I/
ንሕነ /WE/

ለ/. 2ኛ መደብ
አንተ /Y0U/
አንትሙ /Y0U/
አንቲ /Y0U/
አንትን /Y0U/

ሐ/ 3ኛ መደብ
ውእቱ /HE/
ይእቲ /SHE/
ውእቶሙ /THEY/
ውእቶን /እማንቱ/ /THEY/

ከዚህ በላይ የተገለጠው መደብ ይጠና !

ትምህርት 4

የግእዝ ቃላት:– ቤት፣ርእስ፣ ሥዕርት ከዚህ በላይ የተገለጡት ቃላተ ግእዝ በትምህርት 1 ከ1–3 በተገለጡት መራሕያን ባለቤትን እንደሚከተለው ይዘረዝራል::

ግእዝ	አማርኛ
ቤት	በቁሙ መኖሪያ

1. አ$^{+}$ነ: ቤትየ$^{+}$– ቤቴ
2. ንሕ$^{+}$ነ : ቤት$^{+}$ነ – ቤታችን
3. አንተ : ቤት$^{+}$ከ – ቤትሽ
4. አንት$^{+}$ሙ : ቤትክ$^{+}$ሙ – ቤታችኁ
5. ውእ$^{+}$ቱ : /ቤ^{o}ቱ – ቤቱ
6. ውእ$^{+}$ቶሙ:ቤቶ$^{+}$ሙ– ቤታቸው
7. አን$^{+}$ቲ : ቤትኪ$^{+}$ –ቤትሽ
8. አንት^{o}ን : ቤትክ^{o}ን$^{+}$ – ቤታችኁ
9. ይእ$^{+}$ቲ : ቤታ^{o}– ቤቷ
10. ውእቶ^{o}ን : ቤቶ^{o}ን –ቤታቸው

መራሕያን	ግእዝ	አማርኛ
አነ	ርእስየ$^{+}$	ራሴ
ንሕነ	ርእስነ$^{+}$	ራሳችን
አንተ	ርእስከ$^{+}$	ራስሽ
አንትሙ	ርእስከ$^{+}$ሙ	ራሳችኁ
ውእቱ	ርእሱ^{o}	ራሱ
ውእቶሙ	ርእሶሙ$^{+}$	ራሳቸው
አንቲ	ርእስኪ$^{+}$	ራስሽ
አንትን	ርእስክ^{o}ን	ራሳችኁ
ይእቲ	ርእሳ^{o}	ራሷ
ውእቶን	ርእሶን^{o}	ራሳቸው

መራሕያን	ግእዝ	አማርኛ
–	ሥዕርት	ጠጉር
አነ	ሥዕርትየ^{o}	ጠጉሬ
ንሕነ	ሥዕርትነ$^{+}$	ጠጉራችን
አንተ	ሥዕርትከ$^{+}$	ጠጉርህ
አንትሙ	ሥዕርትከ$^{+}$ ሙ	ጠጉራችኁ
ውእቱ	ሥዕርቱ^{o}	ጠጉሩ
ውእቶሙ	ሥዕርቶ$^{+}$ሙ	ጠጉራቸው
አንቲ	ሥዕርትኪ$^{+}$	ጠጉርሽ
አንትን	ሥዕርትክ^{o}ን	ጠጉራችኁ
ይእቲ	ሥዕር^{o}ታ	ጠጉሯ
ውእቶን	ሥዕር^{o}ቶን	ጠጉራቸው

ግብረ ቤት /የቤት ሥራ/

በትምህርት 4 በተሰጠው ምሳሌ መሠረት የሚከተሉትን ቃላተ ግእዝ ዘርዝሩ

1 ገጽ – ፊት
2 ክሣድ – አንገት
3 እዝን – ጆሮ

ጥብቅ ማሳሰቢያ :–

ፊደል እንዳይለወጥ::

©ማኅበረ ቅዱሳን www.eotcmk.org

ከአንባብያን ለአንባብያን

ከምግባር ጋር ቢሆን የበለጠ ይሆናል።

ብዙ አካባቢዎች እንደምንመለከተው ወጣቶች ከሌላው ጊዜ በበለጠ ወደ ቤተክርስቲያን እየመጡና ቃለ እግዚአብሔርን እየተማሩ ፣ በሰንበት ት/ቤትም እየታቀፉና እያገለገሉ ይገኛሉ። ከዚህም አልፈው ንስሐ ገብተው ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙን እየተቀበሉም ያሉ አሉ። ይኸውም እጅግ የሚያስደስትና እግዚአብሔር ይመስገን የሚያሰኝ ነው። ነገር ግን አልፎ አልፎ የሚያሳዝን ሁኔታም ይታያል። ከመጡት ብዙዎቹ በእግር ብቻ ይመላለሱ እንጂ በምግባራቸው ላይ ምንም ዓይነት ለውጥ አይታይም። አነጋገራቸው ፣ አለባበሳቸውና አካሄዳቸው ያው እንደቀድሞው ነው። እንዲያውም የአንዳንዶቹ ብሶ ይገኛል። ከዚህም ሌላ ዓለማውያን የሚፈጽሙትን ግብር በድብቅም ሆነ በግልጽ የሚፈጽሙ ወጣቶች አሉ። ታድያ በመማማታቸው ዕውቀትን ከምግባር አዋሕደው ሰማያዊውን ክብር ለመውረስ ካልሆነ መመላለሱ ብቻ ምን ይጠቅማል ? በተጨማሪም ቤተክርስቲያን የሚሄድ ትምህርት አያስፈልገውም የተባለ ይመስል ትምህርታቸውን እርግፍ አድርገው የሚተውም አሉና በየሰንበት ት/ቤቱም ሆነ በየጉባኤው አስፈላጊው ትምህርት ቢሰጥና ታላላቆች በምናገኘው አጋጣሚ ሁሉ ታናናሽ እኅቶቻችንንና ወንድሞቻችንን ብንመክር ጥሩ ነው።

ተክለ ወልድ ንህነ ዘመንቆረር

/ሊሙገነት/

የእኛው ይሻለናል

ልጅ የአባቱን ሥርዓት ቢከተል ወግ ነው። ልጆች የአባቶቻቸውን ሥርዓትና ትውፊት ሲከተሉ ፣ የአባቶቻቸው ልጆች ይባላሉና። እንደሚታወቀው ነጫጭ ልብሶች /ነጠላ ፣ ጋቢ / ከላይ ደረብ አድርጎ መስቀልያ አጣፍቶ ፣ መላእክትን መስሎ ማስቀደስ አባቶቻችን ያወረሱን ሥርዓታችን ነው። ይሁን እንጂ አንዳንድ ሰዎች በተለይም ወጣት ወንዶችና ጥቂት ሽማግሌዎች ይህን እያስቀሩት ይገኛሉ። እንደኋላቀርነት እየቆጠሩት ወይም ሌሎችን ማለትም ምንም የራሳቸው የሆነ ሥርዓት የሌላቸውን እየተመለከቱ ሊሆን ይችላል ቤተክርስቲያን ፣ ውስጥ ዕርቃን መጥቶ ማስቀደሱን እየለመዱት መጥተዋል። ስለዚህ ሁሉም ዕርቃኑን ሆኖ በሌሎች የምንጠላው ሳያጥለቀልቀን የእኛው ይሻለናልና አባቶቻችን ያወረሱንን ሥርዓት ይዘን ነጠላ ወይም ጋቢ ደረብ አድርገን ወደ ቤተክርስቲያን ብንመጣ መልካም ነው።

ስንታየሁ ዓለማየሁ

/አማኑኤል ካቴድራል/

ተንሥቷል

በድንጋይ ቢያትሙ ቢያቆሙ ዘበኛ ፣
ታላቁ መምህር ቅን ፈራጅ ዳኛ።
መቃብር ከፈቱ መግነዙን ፍቱልኝ ፣
ሳይለን አግዙኝ ድንጋዩን አንሡልኝ።
ጠባቂዎች ሁሉ ምንም ሳያስቡ ፣
ጌታችን ተነሣ በረቂቅ ጥበቡ።
ሉቃስ ቀለዮጳ በኤማሁስ መንገድ ፣
ተስፋቸው መንምኖ ሊወድቅ ሲንገዳገድ
ከልባቸው ጽፎ የሕማሙን መዝገብ ፣
ተገልጾ ታያቸው ባርኮ በመመገብ።
ቢጠራጠር ቶማስ በእጁ የዳሰሰው ፣
ለጴጥሮስ በጉቹን አደራ የሰጠው ፣
በደማስቆ መንገድ ጳውሎስን የጠራው።
ሐዋርያት በሞት የመሰከሩለት ፣
ጻድቃን ሰማዕታት የተጋደሉለት።
የሕያው እግዚአብሔር ልጅ እውነተኛ ጌታ ፣
ተንሥቷል ክርስቶስ እንዘምር በእልልታ።

መ/ር ታረቀኝ ወ/ሐና

/ጎፋ - ሳውላ /

ሌሎችን ማሰናከል እንዳይሆንብን

በአንዳንድ ሰንበት ት/ቤቶችና መንፈሳዊ ገባኤያት ላይ የሚያስ ተምሩ ሰባኪያን ትምህርታቸውን በጥሩ ሁኔታ ያስተላልፉና ከጨረሱ በኋላ ሹልክ ብለው ይወጣሉ። እናም በጸሎት ሳይዘጋ ሲወጡ ያየ ደካማ ሰው ሌላ ጊዜ በእነርሱ ተሰናክሎ አቡነ ዘበሰማያት ተብሎ በጸሎት ሳይዘጋ ልውጣ ማለት ያመጣልና ሰባክያን ቢያስቡበት ጥሩ ይመስለኛል። ባይሆን እንኳን የግድ መሄድ ካለባቸው ጉባኤውን አስፈቅደው ቢወጡ ይሻላል።

ሱራፌል ወንድሙ

ከተልባ ጋር የተገኘህ ሰሊጥ አብረህ ተወቀጥ

አንዳንድ ሕጋዊ ባልሆኑና ስግብግብ በሆኑ ግለሰቦች አማካይነት በቤተክርስቲያን ውስጥና ዙሪያ ስለሚሠሩት የንግድ አይሉት ዝርፊያ እንቅስቃሴዎችና በቤተክርስቲያን ማሠሪያ ሰበብ የሚደረጉ የልመና ሁኔታዎች ላይ ቁጥጥር ቢደረግ መልካም ነው። እንዲሁም ምእመናን ሐሰተኞቹን ከእውነተኞቹ እንዲለዩ በተገኘው አጋጣሚ ሁሉ ትምህርት ቢሰጥ የተሻለ ይመስለኛል።ለቤተክርስቲያን በጎ አመለካከት እንዳይኖራቸው ሰዎችን ሲያሰናክሉና በአተላዮች ሰበብ ሌሎች እውነተኛ አገልጋዮቹም እየተሰደቡ ነውና ይታሰብበት።

አቶ ብንያም አሸቱ

/አ.አ/

©ማኅበረ ቅዱሳን

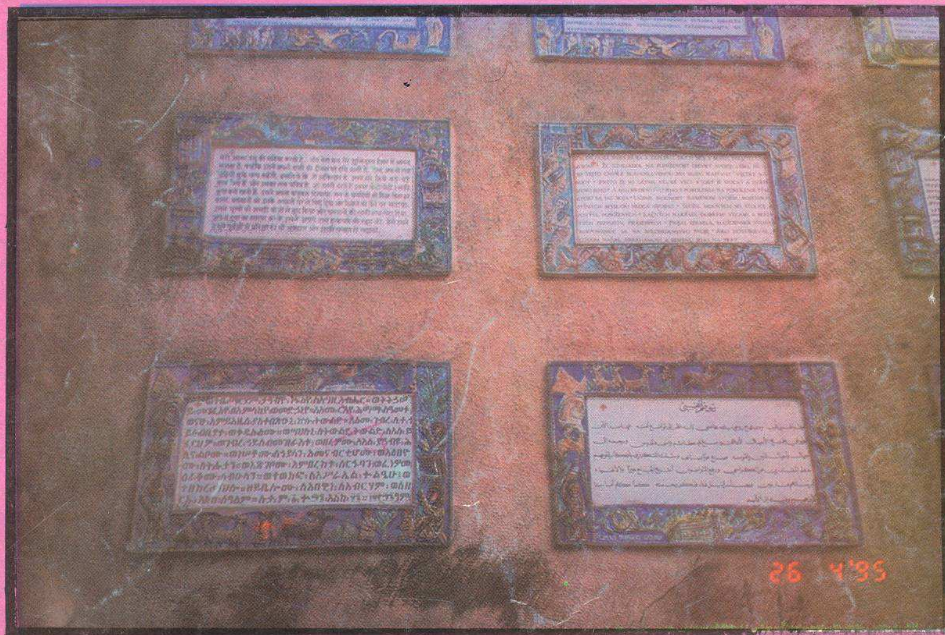

በተራራማው ሀገር በምድረ ይሁዳ፣ ከኢየሩሳሌም በስተምዕራብ ወጣ ብሎ በሚገኘው የዘካርያስ ቤት እመቤታችን ከኤልሳቤጥ ጋር ተገናኝታ ጸሎቱን በጸለየችበት ሥፍራ በዓይነ ከርም በተለያዩ ቋንቋዎች የተጻፈው ጸሎተ እግዚእትነ ማርያም /በግእዝ–በግራ በኩል ከታች/።

ጽርሐ ጽዮን አብማ ማርያም

ከአዲስ አበባ ወደ ሰሜን ምዕራብ ሲጓዙ የዓባይ በረሃን አቋርጠው ደጋውን መንገድ በመያዝ እልፍ እንዳሉ ደብረ ማርቆስ ከተማ ትገኛለች። በዚህች ጥንታዊት ከተማ ከ600 ዓመታት በላይ ዕድሜ ያስቆጠረች ታሪካዊት ቤተክርስቲያን ይገኛሉ፤ አብማ ማርያም ትባላለች።

አባ ኪሩብና በኩረጽዮን በተባሉ አበው በ1426 ዓ.ም የተመሠረተችው የአብማ ማርያም ቤተክርስቲያን በ1770 ዓ.ም ስትገደም በ1884 ደግሞ በአለቃና በሊቀጠበብት እንድትተዳደር ተደረገ። በወቅቱ ከ180 በላይ አገልጋዮች እንደነበሯት ታሪኳ ያስረዳል።

በ1928 ዓ.ም ፋሺስት ኢጣልያ በደብረ ሊባኖስ ፣በመርጡለ ማርያም፣በማኅበረ ሥላሴና በሌሎች ቅዱሳት መካናት እንዳደረገው ሁሉ 13 ጊዜ ከአውሮፕላን የቦምብ መዓት አውርዶባት ነበር። ነገር ግን በእመቤታችን በቅድስት ድንግል ማርያም አማላጅነት አንዳች ነገር ሳትሆን ይኼው ለትውልድ ደርሳለች።

የጽርሐ ጽዮን አብማ ማርያም ደብር ለዛሬው ትውልድ እንድትደርስ በየዘመናቱ ነገሥታቱ፣ መኳንንቱና ሕዝቡ የድርሻቸውን በመወጣት፣ ሕንጻዋን ሲያድሱላት፣ በንዋያተ ቅድሳት ሲያከብርዋት፣ በጌጥ ሲያሸበርቋት ኑረዋል። ይህ ትውልድ ደግሞ የአባቶቹን አሠረፍኖት በመከተል የቤተክርስቲያንዋን ታሪካዊነት በማስጠበቅ አዲስ ሕንጻ ቤተክርስቲያን በመሥራት ዛሬ ካለችበት የሣር ክዳን ጠባብ ሕንጻ ለማውጣት ታጥቆ ተነሥቷል።

ይህን ታሪካዊ ተግባር ከግብ ለማድረስ ሥራው እየተፋጠነ ላለውና በአንድ ዓመት ጊዜ ውስጥ በሀገራችን ታይቶ በማይታወቅ ሁኔታ ምእመናን የጥረታቸውን ውጤት ለማየት ለበቁበት የጽርሐ ጽዮን አብማ ማርያም ሕንጻ ቤተክርስቲያን ማሠሪያ የቤተክርስቲያን ልጆች የሆንን ሁሉ የበኩላችንን እናድርግ።

አድራሻ፡– ጽርሐ ጽዮን አብማ ማርያም ቤተክርስቲያን
ስልክ /08/ 711262 ፖስታ 183
የባንክ ቁ. 679
ደብረ ማርቆስ
ምሥራቅ ጐጃም
የሕንጻ አሠሪ ኮሚቴው

ዋጋ 3.00 ብቻ

©ማኅበረ ቅዱሳን www.eotcmk.org

©ማኅበረ ቅዱሳን

ይህን መጽሔት ያለ ማኅበረ ቅዱሳን ፈቃድ በከፊልም ሆነ በሙሉ ማሳተም ፣እንዲሁም በማንኛውም መልኩ ለሽያጭ ማዋል በህግ የተከለከለ ነው፡፡